

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2018

nuori 25

HISTORIA

vuosi 1918 jakoi maan kahtia

14–15. Maamme sisällissota jätti jälkensä myös Mänttärin sukuun. Kuvassa valkoisten joukkoja Tampereen keskustassa.

TEEMA: HYVINVOINTI JA TERVEYS

Kohti uutta elämänuraa

8–9. Orivedellä asuva obduktioteknikko Kari Mänttari opiskelee tällä hetkellä erä- ja luonto-oppaaksi.

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3	• Sukusivut: Mänttärin koolle Helsingissä	24
Mänttäreille kestävä kehityksen sitoumus	4–5	• Sukusivut: Sukuseurat ja yhteislaulua	25
Uutisia lyhyesti	6–7	• Sukusivut: Runoja ja tarinoita Liikkalassa	26
Teema: Obduktioteknikko, eräopas Kari Mänttari	8–9	• Urheilu: Sukugolf jo 20. kerran	27
Teema: Ravitsemusterapeutti Tarja Mänttari	10–11	• Yrittäjäsivut	28–31
Teema: Hammaslääkäri Ilkka Anttila	12–13	• Kolumni ja Väinö Puoshaka -sarjakuva	32
Historia: Sisällissota ja Mänttärin suku	14–15	• Tapahtumat. Sukuyhdistyksen tiedot	33
Kulttuuri: Yksityinen käsityönäyttely	16–17	• Lukijoilta. Tunnistatko kuvia?	34
Henkilöhaastattelu: Jonatan Wilder Suomen intissä	18–19	• Suvun myyntituotteet	35
Nuoret: Mänttärin suvun nuoret, uutisia	20–21		
Sukusivut: Valtuuskunta aloitti kautensa	22–23		

Niinipuu 25, 2018
www.niinipuu.fi
25. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja | Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot: toimitus@niinipuu.fi
tai etunimi.sukunimi@niinipuu.fi
Päätoimittaja | Anssi Paasivirta
+ 358 400 815 418

Toimitussihteeri | Marko Wahlström
+ 358 400 434 529

Art director, sivunvalmistus: Kirsi Juura
tuotanto@niinipuu.fi

• Toimituskunta | Eila Korjala, Jarmo
• Lehtomäki ja Eeva Puustinen
• Tämän lehden avustajat | Amanda Kaukiainen, Eetu Pesu, Tuomas Mänttari, Hannu Mäkinen ja Erkki Mänttari
• Ilmoitusmyynti | Kaisa Venäläinen
• + 358 40 520 0243, ilmoitukset@niinipuu.fi

• Osoiteenmuutokset
• Marko Wahlström
• +358 400 434 529
• osoitemuutos@niinipuu.fi

• Painopaikka: Offset-Kolmio Oy, Hämeenlinna, 2018
• Painosmäärä: 15 000 kpl
• Kansikuva: Amanda Kaukiainen. Kuvassa on Liikkalan Mattilan talon ja Mänttärinmäen viimeiset vasikat Tykkimäen pellolla kesällä 2015.

• ISSN 1283-240X (painettu)
• ISSN 2342-9755 (verkkopainatus)

Tämä lehti on painettu ympäristöystävälliselle paperille, joka täyttää PEFC-CoC-standardin

Itsenäistymistä seurasi kaaos

Kuva: Amanda Kaukiainen

KULTTUURI

Taulu neulalla ja langalla

16–17. Sisarukset Leena Kaukiainen, Liisa Puustinen ja Eeva Puustinen järjestivät yksityisen käsityönäyttelyn äitinsä käsitöistä.

Kuva: Marko Wahlström

TAPAHTUMAT

Tapahtumia lähes joka kuukaudelle

33 Tänäkin vuonna sukuyhdistyksen järjestämiä tapahtumia riittää. Tapahtumat löytyvät tämän lehden lopusta. Päivitettyä tietoa tilaisuuksista löytyy verkkosivulta www.niinipuu.fi.

Löydät meidät Facebookista, Instagramista ja Twitteristä

Facebook: [niinipuu](https://www.facebook.com/niinipuu)

Twitter: [@NiinipuuMedia](https://twitter.com/NiinipuuMedia)

Instagram: [niinipuu](https://www.instagram.com/niinipuu)

www.niinipuu.fi

Viime vuonna itsenäinen Suomi täytti 100 vuotta ja juhluvuosi huipentui mittaviin juhlallisuuksiin itsenäisyyspäivänä. Mänttärin suvulla oli vuoden mittaan useita Suomi 100 vuotta -tilaisuuksia. Juhlakauden aloittivat Päijät-Hämeen Mänttärin järjestämällä helmikuussa aluetapaamisen, jossa **Kalevi Sirén** (taulu 1848) piti mielenkiintoisen esitelmän Kustaa III:n sotaretkistä Kymenlaaksossa ja erityisesti suvun syntysijoilla Liikkalassa. Nuo tapahtumathan olivat ikään kuin esivaihe siinä historiallisessa kehityskulussa, joka lopulta johti Suomen itsenäistymiseen.

Samaa teemaa käsiteltiin Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden ”Suomi 100 vuotta ja Mänttärin” -teeman merkeissä toukokuussa. Tilaisuudessa muistettiin myös suvun sankarivainajia. Kahvipöydissä käytiin keskustelua oman lähisuvun elämäkokemuksista eri vuosikymmeninä. Viiteaineistona oli Helsingin Sanomien tekemä laaja juttusarja maamme itsenäisyyden 90-vuotisjuhlavuonna Mänttärin suvun jäsenten elämästä eri vuosikymmeninä.

Liikkalan sukumuseolla järjestettiin Suomi 100 vuotta -teemalla sukuseurat heinäkuussa ja yhteislaulutilaisuus elokuussa. Juhlavuoden tilaisuuksien sarjan päätti lokakuussa ”Lauluja, runoja ja tarinoita” tapahtuma Liikkalan VPK-talolla. Lisäksi syyskuussa järjestettiin sukugolfin 20-vuotisjuhlakilpailu.

Sukuyhdistyksen valtuuskunta hyväksyi Sarka-museolla Loimaalla pidetyssä kokouksessa yhdistykselle kestävän kehityksen periaatteiden linjapaperin. Valtuuskunta teki myös käynnistyspäätöksen virtuaalimuseon kehittämistyöstä. Suvun kestävän kehityksen sitoumus julkistettiin muiden merkittävien linjausten joukossa Finlandia-talolla pidetyssä suuressa seminaaritilaisuudessa toukokuussa. Mänttärin suku on maamme ensimmäinen sukuyhdistys, joka on tehnyt sitoumuksen.

Vuonna 1917 Suomi pääsi tempautumaan ja sai sille myös vahvasti poliittista tukea. Mutta aika oli levoton, suorastaan myrskyinen. Levottomuuksien taustalla oli yhteiskunnan syvenevä kahtiajako, jota sosialismin agitaatio syvensi entisestään. Valkoiset perustivat suojeluskuntia ja punaiset punakaarteja. Sata vuotta sitten tammikuussa Suomessa alkoi sisällissota, joka kesti neljä kuukautta. Sisällissodat ovat aina julmia ja ihmiset jakautuvat pitkiä ajoja toisiaan vihaaviin eri leireihin. Näin kävi Suomessakin. Vasta talvi- ja jatkosodan aikana kansa hitsautui uudelleen yhdeksi kansaksi.

Tänä vuonna tullaan eri puolilla maata järjestämään lukuisia tilaisuuksia ja tuottamaan julkaisuja, joissa sisällissodan traumaa käydään läpi eri näkökulmista. Mänttärin suvunkin jäseniä oli vuoden 1918 tapahtumissa eri leireissä. Kaikki sen ajan kansalaiset kokivat pelkoa sekä monet joutuivat piiloutumaan ja pakenemaan väkivallantekojä. Tässä lehdessä kerrotaan muutamista omalla tavallaan hätkähdyttävistä tapahtumista. Sukuyhdistys on päättänyt myös järjestää yhdessä Kymenlaakson Opiston kanssa vuoden 1918 sisällissodan tapahtumia käsittelevän tilaisuuden Inkeröissä toukokuussa.

”Olemme todennäköisesti ensimmäinen sukuyhdistys, joka on sitoutunut kestävän kehityksen periaatteisiin”

Tervetuloa näihin mielenkiintoisiin sukutapahtumiin!

Anssi Paasivirta (taulu 10793)
suvun päämies

Mänttärät esillä. Maamme kestävän kehityksen toimenpidesitoumuksen nelivuotisjuhlaa vietettiin Finlandia-talossa Helsingissä viime vuoden toukokuun lopulla.

Mänttärät sitoutuivat kestävään kehitykseen ensimmäisenä sukuna

Valtuuskunta hyväksyi periaatteet sitoumukselle. Tapahtumien tarjoiluiden astiat ovat vaihtuneet jo muovittomiin versioihin.

Mänttärin Sukuyhdistys on sitoutunut kestävään kehitykseen maamme ensimmäisenä sukuyhdistyksenä.

– Haastamme Sukuseurojen Keskusliiton kautta kaikki muutkin sukuyhdistykset mukaan, valtuuskunnan puheenjohtaja, suvun päämies **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoo.

Mänttärin suvun kestävän kehityksen sitoumus julkistettiin näyttävästi valtakunnallisessa Suomen kestävän kehityksen tilaa ja tulevaisuutta tutkaillessa seminaarissa Finlandia-talolla

Helsingissä viime vuonna.

– Kestävän kehityksen ydinajatus ylisukupolvisuudesta tulee äärimmäisen herkkäisesti esiin Mänttärin Sukuyhdistyksen sitoumuksessa, kestävän kehityksen toimikunnan apulaispääsihteeri **Marja Innanen** (taulu 12008) valtioneuvoston kansliasta luonnehtii.

Hän kannustaa myös yksittäisiä suvun jäseniä tekemään henkilökohtaisia kestävän kehityksen sitoumuksia.

TÄLLÄ HETKELLÄ JO 774 SITOUMUSTA

Valtakunnallisessa tilaisuudessa kestävää kehitystä ruodittiin köyhyyden, työn ja talouden näkökulmista sekä samalla

julkaistiin kestävän kehityksen uusi seurantajärjestelmä.

– Samana päivänä juhlittiin myös lukuisia uusia kestävän kehityksen toimenpidesitoumuksia ja annettiin parhaille sitoumuksille tunnustusta. Yhteistä kaikille on se, että ne kuvastavat konkreettista tekemistä, eivätkä ole pelkästään juhlallisia julistuksia, Innanen jatkaa.

Tällä hetkellä on tehty yhteensä 774 sitoumusta, joiden joukossa on niin yritysten, kaupunkien, yhdistysten ja tavallisten ihmisten sitoumuksia. Lisäksi on tehty 12 Green deal -sopimusta ja 42 ravitsemussitoumusta.

Kestävän kehityksen toimenpiteet lyhyesti

- Yhdistyksen julkaisutoiminnassa pyrimme vahvistamaan sähköisten palveluiden käyttöä. Tämä tarkoittaa hallittua siirtymistä paperimuotoisista julkaisuista sähköisiin julkaisuihin. Vältämme turhaa postitusta alueellisten tapaamisten kutsuissa.
- Kokousjärjestelyissä suositetaan luontoystävällistä toimintaa ja tilavalinnoissa yrityksiä, jotka panostavat ympäristöystävälliseen toimintaan.
- Toiminnassa suositetaan myös sähköisiä kokoontumisia, jotta minimoidaan matkoista aiheutuvia kustannuksia ja haittoja. Tarjoiluissa suositetaan ekologista tarjoiluastioita.
- Kokoontumisissa suositetaan kimppekyytejä.
- Kaikessa toiminnassa huomioidaan jätteenhuolto ja siivous.
- Museon toimintaa ohjaavat ympäristöystävälliset periaatteet: vältetään turhaa sähkön ja lämmityksen käyttöä, saniteetitilat ovat ympäristöystävälliset ja suojellaan kulttuuriperinnettä.
- Sukututkimuksessa vaalitaan ylisukupolvisia perinteitä sekä sitä tehdään eettisin periaattein ja kunnioittaen henkilöiden yksityisyyden suojaa. Tasa-arvo, joka on jo kirjattu sukuyhdistyksen perussääntöihin, on ohjaava tekijä sukututkimuksessa ja suvun tietojen säilyttämisessä. Tiedot suvusta säilytetään sähköisessä muodossa ja pyritään arkistomaan sähköisiin arkistoihin.

Kestävän kehityksen toimenpiteet voi lukea kokonaisuudessaan Niinipuun verkkosivulta Jäsenille-osiosta.

Suomen kestävän kehityksen sitoumukseen voi tutustua verkkosivuilla osoitteessa www.sitoumus2050.fi.

Sanansaattaja. Maamme kestävän kehityksen toimikunnan apulaispääsihteeri Marja Innanen rohkaisee yksittäisiä suvun jäseniä tekemään myös henkilökohtaisia sitoumuksia.

NELIKOHTAINEN SITOUMUS

Mänttärin Sukuyhdistyksen kestävän kehityksen sitoumuksen periaatteet hyväksyttiin yksimielisesti valtuuskunnan kokouksessa Loimaalla viime vuoden huhtikuussa.

Toimenpiteet koostuvat julkaisutoiminnasta, yhdistyksen kokoontumisista, museotoiminnasta ja sukututkimuksesta.

– Yhdistyksen laajassa julkaisutoiminnassa pyritään vahvistamaan sähköisten palveluiden käyttöä. Painetun Niinipuulehden painotalon valinnassa korostetaan ympäristöystävällistä toimintaa ja sertifioitua paperin käyttöä.

Toimenpiteiden mukaan kokoontumisten järjestelyissä suositetaan muun muassa luontoystävällistä toimintaa, tarjoiluissa

luomu- ja lähiruuan käyttöä sekä kimppekyytejä.

– Olemme muun muassa siirtyneet käyttämään tapahtumien tarjoiluissa kotkalaisen Kotkamills Oy:n valmistamia muovittomia ja kierrätettäviä kartonkimukeja, johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) mainitsee.

Valtuuskunta arvioi vuosittain toimintalinjausten toteutumista ja neljän vuoden välein suvukokouksessa esitetään linjausten toteutumisen onnistuminen.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
TUOMAS SAULIALA, kuvat

Päämies iloitsee. – Haastamme muutkin sukuyhdistykset mukaan kestävän kehityksen sitoumukseen, Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja Anssi Paasivirta sanoo.

Tällä palstalla julkaistaan pikku-uutisia suvun jäsenistä, jotka ovat kunnostautuneet niin valtakunnallisesti kuin paikallisesti tai suorittaneet jotakin merkittävää esimerkiksi työssään, opinnoissaan ja harrastuksissaan. Vinkkejä voi lähettää sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi.

Petri Ruotsalaisesta vuoden valmentaja

Vuoden valmentajaksi on valittu **Petri Ruotsalainen** (taulu 11484) Etelä-Karjalan piirissä. Ansiona hänellä on kolmiloikkaaja **Simo Lipsasen** Suomen-ennätysmieheksi tuloksella 17,14 metriä. Tulos syntyi alle 23-vuotiaiden EM-kilpailussa ja se riitti hopealle. Kolmiloikan aiempi ennätys oli yleisurheilun vanhin, 49 vuotta voimassa ollut **Pertti Pousin** Suomen ennätys. Viime vuoden halli-EM-kisoissa Lipsanen oli seitsemäs halli-SE:llä. Suomen-mestaruuden hän voitti Kalevan Kisoissa samana kesänä.

Lipsanen ja Ruotsalaisen valmennussuhde on kestänyt noin kahdeksan vuotta. Olympiakomitea on myöntänyt Ruotsalaiselle määrärahan neljäksi kuukaudeksi valmentaa päätoimisesti huhti-elokuun ajan, jolloin hän on virkavapaalla Lappeenrannan kaupungin liikuntatoimesta.

Marja-Leena ja Pentti Vainiolle sateli tunnustusta

Kouvolaalainen **Pentti Vainio** (taulu 3835) vastaanotti Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristin Kotkassa viime vuoden toukokuussa. Tunnustus annettiin ansiokkaasta liikuntakulttuurin ja urheilun hyväksi tehdystä työstä.

Puoliso, kaupunginvaltuutettu **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835) puolestaan sai kuukautta aiemmin tasavallan presidentin myöntämän nuorisosiainneuvoksen arvonimen ensimmäisenä naisena maassamme.

Uusitalot palkittiin yrityskummeina

Isä ja poika ovat toimineet pyhtääläisen koulun tsemppareina jo 20 vuotta.

Kuva: Valtakunnallinen YES ry.

Yes-kummi. – Nuoret ovat tulevaisuus. Heillä on innovaatioita ja hyvä asenne – eletään tässä päivässä ja katsotaan tulevaisuuteen, teollisuusneuvos Reino Uusitalo sanoo.

Suomen merkittävin yrittäjyyskasvatustoimija YES-verkosto palkitsee vuosittain yrittäjän tai työelämän asiantuntijan, joka on toiminut vapaaehtoisena YES-kummina kouluyhteistyössä.

Tänä vuonna vuoden tunnustuksen sai kaksi henkilöä, pyhtääläisen Pyroll Oy:n omistajat **Reino** ja **Aleksi Uusitalo** (taulu 11096).

– He ovat toimineet Huutjärven koulun yrityskummeina aktiivisesti jo 20 vuoden ajan. Sinä aikana he ovat osallistuneet lukuisiin koulun yrittäjyysprojekteihin ja teemapäiviin, tarjonneet tet-paikkoja koulun oppilaille sekä kertoneet tarinaansa opitunneilla. Pyroll Oy on myös tukenut koulun yrittäjyyskasvatustyötä taloudellisesti, Valtakunnallinen YES ry:n toiminnanjohtaja **Sanna Lehtonen** sanoo.

Teollisuusneuvos Reino Uusitalo perusti Pyhtään Paperi Oy:n (sittemmin Pyroll Oy) vuonna 1973. Yhtiö on Pohjoismaiden johtavia paperin, pahvin, kartongin ja muovin jalostajia. Perustaja toimii yrityksen toimitusjohtajana ja hallituksen puheenjohtajana. Poika Aleksi Uusitalo on yhtiön hallituksen jäsen.

UUSITALOT TSEMPANNEET OPPILAITA

YES Kotka–Haminan aluepäällikkö **Maarit Koverola** kehuu Uusitaloja aktiivisesta osallistumisesta koulun toimintaan ja oppilaiden kannustamiseen.

– Uusitalot ovat olleet keskeisessä roolissa muun muassa koulun keittokirja-, kestokassi- ja joulupaperiprojektissa, joissa he neuvoivat ja tsemppasivat oppilaita myyntityössä Diili-ohjelman tyyliin, Koverola sanoo.

Huutjärven koulun rehtori **Sari Hakulinen** kiittää tuoreita YES-kummeja pitkästä yhteistyöstä.

– Reino Uusitalo on käynyt usein koulullamme kertomassa harrastuksistaan ja siitä, miten hän jo pikkupoikana aloitti yritystoimintansa myymällä joulukortteja.

Vuoden YES-kummit palkittiin Kotkassa helmikuun alussa järjestetyissä Nuori Yrittäjyys ry:n Uskalla Yrittää -kilpailun semifinaalissa.

Piispa ja palkittu. Arkkipiispa Kari Mäkinen luovutti kirkon kulttuuripalkinnon professori emerita Kaisa Häkkiselle.

Kirkon kulttuuripalkinto kielitutkijalle

Professori emerita Kaisa Häkkinen on tehnyt mittavan uran suomen kielen historian ja etymologian tutkijana.

Suomen evankelisluterilaisen kirkon kulttuuripalkinto viime vuodelta on myönnetty professori emerita **Kaisa Häkkiselle** (taulu 6727). Tänä keväänä eläkkeelle siirtyvä arkkipiispa **Kari Mäkinen** (taulu 12665) jakoi palkinnon Helsingissä tammikuussa.

Palkinnon perusteissa todetaan, että Häkkinen on tehnyt mittavan uran suomen kielen historian ja etymologian tutkijana, yhtenä keskeisenä tutkimusalanana Mikael Agricolan kieli. Tämä on johtanut hänet tutkimaan Agricolan ohella myös muuta reformaation alkuaikojen suomenkielistä liturgiaa, kuten Westhin koodeksia, vanhinta suomenkielistä liturgista lähdeä.

Häkkinen on myös tutkimusalanensa popularisoija, mistä viimeisin esimerkki on yhdessä **Tytti Issakaisen**, **Maisa Tomperin** ja **Pekka Rahkosen** kanssa toimitettu, lapsille tarkoitettu ”A sanoi Agricola” (Kirjapaja 2017).

Häkkinen on vaikuttanut viime vuonna vietetyn reformaation merkkivuoden hankkeissa. Vuosina 2011–2014 hän toimi virsikirjan lisävihkon suomenkielisen työryhmän suomen kielen asiantuntijana laajentaen siinä roolissa virsiemme kielellistä ilmaisu.

Kirkon kulttuuripalkintoa on jaettu vuodesta 1992 lähtien. Se jaetaan vuosittain tunnustuksena kristillisen sanoman kannalta merkityksellisestä taiteellisesta toiminnasta tai kulttuuriteosta. Palkinto on arvoltaan 6 000 euroa.

Aiempiina vuosina palkinnon ovat saaneet muun muassa gospelmuusikko **Jaakko Löytty**, kirjailija **Ulla-Lena Lundberg** teoksellaan ”Jää” ja Kauneimmat joululaulut -tapahtuma.

Rami Mukkula saavutti keilailussa 300-sarjan

Kuusankoskelainen **Rami Mukkula** (taulu 2798) on menestynyt juniorikeilailussa. Hän oli yksi Suomen Keilailuliittoon viime vuonna ilmoitetuista maamme 42:sta keilaajasta, jotka ovat onnistuneet tekemään täysosuman eli 300-sarjan.

Mukkula oli kolmesatasten tilastoon yltäneissä keilaajissa ensikertalainen. Muut ensikertalaiset olivat **Esa Rantala**, **Arto Kummala** ja 76-vuotias **Pauli Makkonen**, jonka liitto palkitsi erikoismaininnalla.

Kirjailija Toivo Pekkasen perheen tarinasta kirja

Helsinkiläinen **Riitta Tenni** (taulu 14207) on kirjoittanut isästään, kirjailija Toivo Pekkasesta (taulu 14205) ja hänen perheensä elämästä kertovan fiktiivisen romaanin ”Kaukana siintää meri”

Tarina pohjautuu työläiskirjailijan kirjeenvaihtoon ja Tennin omiin lapsuusmuistoihin. Romaanissa kerrotaan muun muassa **Anni** ja **Toivo Pekkasen** yhteiselämän alkutaipaleesta, muutosta Kotkasta Helsingin kulttuuripiireihin ja Helsingin pommituksista sekä perheen kesäpaikasta Vihdissä.

Tarina ajoittuu 1930–1950-luvuille, jolloin elämää varjosti ainainen niukkuus.

Antti Kokkomäki sävelsi isoäitinsä muistolle

Kotkasta kotoisin olevan turkulaisen **Antti Kokkomäen** (taulu 6668) ja Tammikuun Lapset -yhtye julkaisi viime vuoden syyskuussa kappaleen ”Etana”, joka kertoo henkilökohtaisen tarinan sukupolvien välisestä kuilusta ja yksinäisyydestä.

Kokkomäki sävelsi kappaleen hyvästiksi isoäidilleen **Sirkalle**, joka oli menettänyt pikkuhiljaa kykynsä liikkua ja toimia omillaan.

Kappale on Tammikuun Lapset -yhtyeen ensimmäinen singlejulkaisu tulevalta toiselta albumilta. Kokkomäki laulaa sekä soittaa akustista kitaraa ja bassoa.

Retkeilyä pinnan alla. Viime vuoden joulukuussa Kari Mänttari "retkeili" ystävänsä Panu Suonion kanssa Talviaisissa Ruutanalammen pohjassa. Heidän seuraava sukellustempauksensa on taidenäyttelyn pystyttäminen lammen pohjaan.

Elämässä on tärkeintä olla onnellinen

Oriveteläinen obduktioteknikko Kari Mänttari on luontoihminen, joka opiskelee parhaillaan erä- ja luonto-oppaaksi.

Elämä on rikas ja kaunis. Se on täynnä mahdollisuuksia, ja jos ihminen ei kadota lapsenmielisyyttään ja kykyään "heittäytyä" uusiin asioihin, hän viihtyy elämässä. Koskaan ei saa antaa katkeruudelle sijaa, vaan vastoinkäymiset täytyy muuttaa voitoksi. Oppivuodet elämässä ovat todellisuutta. Kaikkein tärkeintä kuitenkin on etsiä onnellisuutta."

Näin sanoo Orivedellä asuva **Kari Mänttari** (taulu 3939), joka nuoreksi mieheksi (41 vuotta) on ehtinyt paljon. Hän on terveydenhoidon ammattilainen ja obduktioteknikko, joka tällä hetkellä on opintovapaalla ja opiskelee Ahlmanin opistossa Tampereella erä- ja luonto-oppaaksi.

Hän on kokosydämisesti luontoihminen ja ammatinvaihtokin on käynyt mielessä. Lisäksi hän on ITE-taiteilija, joka veistää

puuta ja luuta. Taitavissa käsissä syntyy metsänpeikkoja, eläimiä, kuksia, puukkoja ja koruja. Hän myös maalaa tauluja ja hioo korukiviä. Näihin harrastuksiin hänellä on käytössä työhuone Oriveden vanhassa asemarakennuksessa.

– Minulla on kolmiulotteinen ajattelu-tapa ja sitä en haluaisi menettää, Kari Mänttari sanoo.

LÄHIHOITAJASTA OBDUKTIOTEKNIKOKSI

Mänttari valmistui vuoden 2000 keväällä lähihoitajaksi ja erikoistui ensihoitoon. Hän työskenteli aluksi ambulanssissa ja lääkintävahtimestarina Jyväskylän keskussairaalassa. Kun viransijaisuus leikkaussalissa päättyi, hän suuntasi viimeisenä työpäivänä patologian osastolle työhaastatteluun.

– Patologian ylilääkäri haastatteli minua ja kyseli muun muassa, pelkäänkö verta, Mänttari muistelee.

– Seuraavan viikon maanantaina aloitin työni Jyväskylän keskussairaalan obduktio-osastolla. Ensimmäisenä päivänä seurasin vierestä, toisena päivänä työskentelin jo itsenäisesti. Sille tielle jäin. Tampereella olen työskennellyt vuoden 2006 syyskuusta lähtien oikeuslääketieteen parissa yliopistolla, hän kertoo.

Oikeuslääketieteellisessä ruumiin-avauksessa obduktioteknikko hoitaa fyysisen työn eli irrottaa elimet tietyssä järjestyksessä oikeuslääkärin tutkitavaksi. Nämä avaukset on keskitetty yliopistollisiin sairaaloihin. Koko maassa obduktioteknikoita on viitisenkymmentä.

– Kuolinsyy yleensä aina selviää. Vainajan elimistö kertoo sen. Aika usein syynä on alkoholin käytön aiheuttamat seuraukset. Tässä työssä oppii myös tunnistamaan sairauksia, ja jopa sen, onko ihminen elänyt suurkaupungissa vai maaseudulla, jossa ilma on puhdasta. Vaikka tätä työtä tekisi pitkäänkin, siihen ei koskaan kokonaan totu. Siinä näkee niin selvästi elämän haavoittuvuuden. Se joskus järkyttää, Mänttari pohtii.

RAKKAUS LUONTOON ISÄN PERINTÖÄ

Mänttari on viettänyt lapsuutensa Jyväskylässä ja Laukkavirralla. Hymyillen hän sanoo olevansa melkein Kolhoosin kakara eli Valtion kivääritehtaan, myöhemmin Valmet Oy:n Tourulan tehtaan, asuntoalueen lapsia.

Se oli turvallinen paikka lapsen kasvaa. Siellä tunnettiin naapuripuu ja yhdessä

tekeminen.

– Isäni ”Ooke” (taulu 3937) oli luontoihminen ja hyvin usein hän vei minua ja isoveljeäni Kostia (taulu 3938) kesälomalle vaeltamaan Hossan retkeilyalueelle.

Hän sanoo viihtyvänsä luonnossa, joka on miehelle toinen koti ja lisäksi erinomaisen paikka ”nollata pää”.

– Siksi erä- ja luonto-oppaan ammatti tuntuisi kovin luontevalta. Nykyisin retkeilen usein koirieni kanssa luonnossa; toissa kesänä olin niiden kanssa viikon Isojärven kansallispuistossa sekä viime kevään ja kesän aikana retkeilimme seitsemässä eri kansallispuistossa, hän kertoo.

TELTTA JA NUOTIO JÄÄN ALLA

Viime vuoden joulukuussa Mänttari päätti ystävänsä **Panu Suonion** (taulu 9223) kanssa retkeillä eri tavalla kuin yleensä tehdään. He lähtivät Talviaisiin Ruutanalammelle, joka oli jo jäässä.

– Teltan pystytimme veden alle, ja teltan viereen rakensimme nuotion lammen pohjasta löytyneistä karahkoista. Kuplat saimme syntymään kahden litran paineilmapullolla ja taskulampulla saimme tulen nuotioomme. Kivet vielä ympärille ja ihan oikealta näytti. Sitten vain makkara tikkuun ja paistamaan!

– Ihmisen sielu ei vanhene, jos hän osaa ihmetellä ja haltioitua. Luovuus on tärkeää, koska se pitää mielen virkeänä ja valaisee koko ihmisen, Kari Mänttari toteaa.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuvat

Luovuus valloillaan. Puusta ja luusta syntyy taiteilijan käsissä vaikkapa metsänpeikkoja, susia tai karhuja sekä koruja ja puukkoja. – Luovuus pitää mielen virkeänä, taiteilija sanoo.

Itse tehty elämä. Kari Mänttari opiskelee tällä hetkellä erä- ja luonto-oppaaksi. Hän on myös ITE- taiteilija. Kirjaimet tulevat lauseesta ”Itse tehty elämä”. Avainsanat tässä taiteessa ovat luovuus, ennakkoluottomuus ja kekseliäisyys.

Syynä isot tekijät. – Syömisongelmien taustalla voi olla stressiä ja mielen pahoinvointia, Kymenlaakson Sydänpöirin toiminnanjohtaja Tarja Mänttari sanoo.

Hyvä mieli antaa ruokahalua

Kouvolalainen Tarja Mänttari käy luennoimassa oikeasta ravitsemuksesta Kymenlaakson Sydänpöirin toiminnanjohtajana.

Kun elämässä kaikki tuntuu menevän hyvin, me emme ajattele terveyttämme, emme elintapojamme emmekä ravitsemustotumuksiamme. Kun keho ensimmäisen kerran oireilee, esimerkiksi rintaan koskee eikä mikään tunnu olevan kunnossa ja vaatteenkin kiristävät, me havahdumme miettimään, miten hoidamme itseämme.

Kouvolan Myllykoskella asuva terveydenhuollon maisteri ja ravitsemusterapeutti **Tarja Mänttari** (taulu 3019) joutuu työssään vastaamaan usein seuraaviin kysymyksiin: Miten hoidan itseäni? Miten pidän painoni kurissa? Miten syödään terveellisesti?

Mänttari on paitsi yksityisyrittäjä myös Kymenlaakson Sydänpöirin toiminnanjohtaja. Sydänpöirin varsinaisia jäseniä

ovat alueella toimivat kahdeksan sydänyhdistystä. Toiminnanjohtaja vaikuttaa asioihin sairaalan kanssa yhteistyössä, esimerkiksi järjestämällä sydänkursseja tai koulutusta.

– Yhdistyksissämme on paljon vireää

"Ruoka-asioissa pitää välttää stressiä ja muistaa se, ettei tarvitse olla täydellinen."

vapaaehtoistoimintaa; siellä järjestetään virkistystilaisuuksia, koulutusta, luentoja. Toiminnanjohtajaakin pyydetään hyvin usein tilaisuuksiin puhumaan ja usein tarvitaan myös käytännön ohjausta. Sydänpöirissä on aina otettu huomioon

käytännön ongelmat, huolet ja ahdistava epäietoisuus. Siksi järjestettiin esimerkiksi sydämen ohitusleikkausta odottaville valmennuskursseja, Mänttari kertoo.

– Nykyisin pallolaajennusmenetelmä sydän- ja verisuonitautien hoidossa on yleisempi kuin ohitusleikkaukset, sillä se on nopeampi toimenpide ja se voidaan tehdä useamman kerran. Toipuminenkaan ei ole yhtä pitkäkestoinen kuin ohitusleikkauksen jälkeen, hän sanoo.

Toisaalta taas nopea toimenpide aiheuttaa sen, että tuntuu kuin terve ihminen muuttuisi sairaaksi yhdessä päivässä. Ajoissa oireisiin puuttumisella estetään infarktin vaara.

– Sydänpöirin toiminnanjohtajana tunteen tekeväni merkityksellistä työtä, sillä tässä todella pystyy auttamaan ihmisiä. Ja tuntuu hyvältä, kun näkee onnistumisia,

Mänttäre sanoo.

Sydäntapahtumiin tulee yleensä paljon niitä ihmisiä, jotka ovat saaneet vakavaan sairauteensa avun ja ikään kuin uuden elämän. He haluavat rohkaista ja auttaa muita ja antaa toivoa.

AMMATINHARJOITAJANA

Tarja Mänttäre tunnetaan taitavana luennoitsijana; monet yhdistykset ja seurat ovat pyytäneet häntä tilaisuuksiinsa kertoamaan oikeasta ravitsemuksesta. Hän on pitänyt lukemattomia ravitsemusaiheisia luentoja eri kohderyhmille sekä toiminut luento-opettajana ammattikorkeakoulussa sekä avoimessa yliopistossa.

Oman yrityksensä Kunnon Ruokaa (www.kunnonruokaa.com) asiakkaita tulee paljon työterveyshuollosta. Heillä on usein ylipainoa ja kaikki veriarvot saattavat olla täysin pielessä, kolesteroli ja verensokeri korkealla niin kuin verenpaineakin.

– Lisäksi henkilöltä löytyy usein muitakin vaivoja, esimerkiksi tuki- ja liikuntaelinsairauksia, Mänttäre sanoo.

Hänen yrityksensä tarjoaa ohjausta ja neuvontaa ravitsemusasioissa. Kaikki palvelut perustuvat uusimpaan tutkimustietoon.

– Ja ihan tavallisista elintarvikkeista tehty ruoka on kunnon ruokaa eli se riittää kattamaan energian ja ravintoaineiden tarpeen, Mänttäre sanoo.

MIELEN HYVINVOINTI

Ruokaan suhtaudutaan nykyisin aivan eri tavalla kuin ennen. Nyt, kun ruokaa on saatavilla, sen kanssa konstaillaan. Esiintyy anoreksiaa, bulimiaa ja rajua laihduttamista.

– Syömisongelmien taustalla saattaa olla stressiä, tyhjyyden tunnetta, mielen pahoinvointia. Stressaantunut ei jaksakaan tehdä muutoksia ja tyhjyyden tunteen kanssa kamppaileva ahmii ruokansa, Mänttäre sanoo.

Ajattelutavan muuttuminen ja hyvä mieli auttavat tässäkin asiassa.

– Ruoka-asioissa pitää välttää stressiä ja muistaa se, ettei tarvitse olla täydellinen, järkevä kultainen keskitie on aina kaikkein paras valinta, hän muistuttaa.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuva

Härkäpavun suosio kasvaa – viljelyala saavutti perunan

Suomalaisten keittiöissä suosituksi proteiinin lähteeksi nousseen härkäpavun viljelyala maassamme saavutti viime vuonna peruna ja ylitti 22 000 hehtaaria.

Paljon proteiinia, folaattia ja monia tärkeitä kivennäisaineita sisältävä palkokasvi on nousemassa merkittäväksi peltokasviksi.

Viljelijöitä härkäpavun kasvattamisessa houkuttelee sadosta maksettava kohtuullinen korvaus ja viljaa edullisemmat viljelykustannukset.

Kouvolan Kaukasuolla asuvat **Vuokko** ja **Tero Suutari** (taulu 2954) ovat kasvattaneet luomutilallaan härkäpapua jo vuodesta 2003 alkaen.

– Härkäpapu on hyvä kasvi viljelykierrossa typensitojana. Papu jättää maahan 30–50 kiloa tyypeä hehtaarilla seuraavan vuoden kasvia varten, Tero Suutari kertoo Keskilaakso-lehdessä.

Suutarit viljelivät viime vuonna härkäpapua seoksena vehnän kanssa 80 hehtaarin alalla.

Kaija Mänttäre taivalsi 220 kilometriä

Kouvolan Inkeröisissä toimivan Hyvinvointiasema Sarastuksen kävijät tarttuivat 100-vuotiaan Suomen kunniaksi järjestettyyn kävelyhaasteeseen.

Tavoitteeksi asetettiin kävellä 100 kierrosta Kymijoen Hoivan päärakennuksen ympäri. Tavoite täyttyi yli 20-kertaisesti, sillä rakennus kierrettiin viime heinä- ja elokuun aikana 2 225 kertaa. Kilometrejä kertyi yhteensä 856.

Haasteeseen osallistui eri kuntolaisia ihmisiä joko ilman apuvälineitä tai rollaattorien avulla. Eniten askeleita kerrytti 87-vuotias inkeröislainen **Kaija Mänttäre** (taulu 2801), joka taivalsi tempauksen aikana 220 kilometriä.

Haminalainen maitotila sai kultaisen ansiomitalin

Haminalaisten **Päivi** ja **Ari Peltolan** (taulu 10007) maitotila palkittiin viime vuoden huhtikuussa Walter Ehrstömin säätiön kultaisella ansiomitalilla. Peltolat kuuluvat Osuuskunta Tuottajain Maitoon.

Mitalin sai yhteensä 335 maitotilaa ympäri Suomen. Etelä-Kymenlaaksosta mitalilla palkittiin seitsemän tilaa.

Kultainen mitali myönnetään maitotilalle, jonka maito on pysynyt 25 vuotta Suomen parhaassa laatuluokassa. Maitohygienialiitto arvioi maidon laatua solu- ja bakteeriluvun perusteella.

Lastenlääkäri Timo Sillanpää sai Vuoden teko -palkinnon

Kouvolalainen lastenlääkäri **Timo Sillanpää** (7251) palkittiin viime vuonna Mannerheimin Lastensuojeluliiton (MLL) Kymen piirin Vuoden teko -palkinnolla. Sillanpää työskentelee Kouvolan lasten ja nuorten poliklinikan ylilääkärinä.

MLL:n Kymen piiri palkitsee vuosittain henkilön tai yhteisön Vuoden teko -palkinnolla kiitoksena työstä lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyväksi.

Vuonna 2016 palkinnon sai 3–7-vuotiaiden lasten liikuntakerhoa vapaaehtoisena monta vuotta vetänyt **Sirkka-Liisa Ukkola**. Vuonna 2015 palkittiin artisti, sanoittaja ja tuottaja **Niki Vainio** ja tanssinopettaja **Janne Outinen**, jotka tekivät kouluvierailuja koulukiusaamisen ehkäisemiseksi.

Innovaatiot innostavat. Nykyaikainen hammaslääkäriasema panostaa jatkuvasti uuteen kalustoon. Kouvolaalaisen hammaslääkäri Ilkka Anttilan esittelemä asiakastuoli on kotimaista tuotantoa.

Ilkka Anttila tuntee kouvolaalaisten hampaat

Yksityiselle hammaslääkäriasemalle löytyy paikka kunnallisten palveluiden ja isojen ketjujen välistä.

Yrittäjänä 20-vuotismerkkipäivää tänä vuonna viettävällä kouvolaalaisella hammaslääkäri **Ilkka Anttilalla** (taulu 3488) on laaja kokemus alalta. Kaksi alan koulutusta on luonut vakaan pohjan oman yrityksen, Hallituskadun Hammaslääkäriaseman pyörittämiseen.

Anttila toteaa, että työ on sellaista, että päivääkään hän ei vaihtaisi pois.

– Kouvolaassa henkilökunta tuntee asiakkaat jo vuosien ajan ja tietävät

soittajien tarpeet.

Anttilan mukaan yritykselle on löytynyt hyvin paikka julkisen hammashoidon ja suurten yksityisten ketjujen välistä. Kaikki täydentävät toisiaan, esimerkiksi kunnallinen puoli hoitaa lapset, joita taas Anttilan yrityksessä käy vähän. Yritys tekee muun muassa paljon hammasimplanteja perushammashoidon lisäksi.

Anttila on laajentanut pikkuhiljaa sekä tiloja että henkilökuntamääräänsä. Ensin vastaanotto oli oman työn ohella avoimna muutaman illan viikossa kahdessa huo-

neessa. Nyt tiloja on 3–4 kerroksessa, vastaanottohuoneita viisi ja lisäksi oma hammaslaboratorio.

Hammaslääkäriasema työllistää Anttilan lisäksi hänen vaimonsa **Annen**, joka on yrityksen toimitusjohtaja. Hammaslääkäreitä on kolme, suuhygienistejä kaksi, hammasteknikoita kaksi, sairaanhoitajia kaksi ja hammashoitajia kaksi. Lisäksi kerran kuussa käy Tampereen yliopistollisen keskussairaalan suukirurgi hoitamassa vaativampia suukirurgin tehtäviä.

HOIDOT MYÖS NUKUTUKSESSA

Tarvittaessa hammaslääkäriasemalla käy myös nukutustiimi, jossa on nukutslääkäri ja hoitajat.

– Syynä voi olla asiakkaan pelko tai vaikka kiire saada koko suu kerralla kuntoon. Operaatio kestää yhdestä viiteen tuntiin tapauksesta riippuen, Ilkka Anttila kertoo.

Hammaslääkärikäynneistä on monella pelkotiloja, eikä ole harvinaista, että käynti hammaslääkärille tehdään vasta viimeisessä hätätilanteessa.

– Syynä voi olla joku aikaisempi kokemus tai sitten kerrottu kokemus. Nykyisinhän käynti on kivuton ja kaikki tapahtuu nopeasti, Anttila pohtii hammaslääkäripelkoa.

SUUHYGIENISTIN KÄYTTÖ SUOSITELTAVAA

Vaikka hampaissa ei olisi koskaan ollutkaan reikiä, suosittelee Anttila säännöllistä tarkastusta. Hyvä tapa pitää hampaistaan huolta

on käydä suuhygienistillä pari kertaa vuodessa. Näin suuta hoidetaan koko ajan ja ongelmat

havaitaan ajoissa. Koko leuan röntgenkuvalla näkee kokonaistilanteen suusta.

Suun hyvinvointi on tärkeää koko ihmisen hyvinvoinnille. Tulehdukset voivat levitä ja altistaa eri sairauksille.

– Ihmisiä kuolee superäisiin tulehduksiin vuosittain, Anttila muistuttaa.

Haasteen hampaille on tuottanut Anttilan mukaan länsimaiset tavat. Ruokaa syödään usein ja hiilihydraattipitoisesti.

– Hammaskiven muodostumiseen vaikuttavat syljen määrä ja laatu. Toisille kertyy hammaskiveä enemmän kuin toisille.

Anttilan havainnon mukaan hammaskiven ja reikiintymisen välillä on kumma toisiaan poissulkeva yhteys.

– Niillä, jolla on paljon hammaskiveä, on vähän reikiä ja keillä on paljon reikiä, on vähän hammaskiveä!

KALUSTOA UUSITTAVA JATKUVASTI

Jo pelkästä asiakkaan näkökulmasta on saattanut huomata, että hammaslääkärien koneet ja kalusteet sekä tarveaineet ovat kehittyneet viime vuosina huomasti.

Kaluston elinkaari voi olla jopa 10 vuotta säännöllisen huollon avulla. Toki tekniset uudet innovaatiot innostavat uusiin laiteinvestointeihin, jotka ovat arvatenkin varsin hinnakkaita. Kouvola-lalaisen hammaslääkäriaseman laitteet

on valmistanut kotimainen perheyhtiö Planmeca Oy, joka on yksi maailman johtavista alan yrityksistä.

Uutuustuotteisiin pääsee Suomessa tutustumaan kerran vuodessa järjestettävillä messuilla. Lisäksi Saksan Kölnissä järjestetään kahden vuoden välein maailman suurimmat alan messut.

Tekniikan kehittyminen on auttanut esimerkiksi proteesien valmistuksessa. Perinteistä valua ei välttämättä enää tarvitse tehdä.

– Nykyisin hampaat voidaan kuvata, jolloin tieto menee sähköisesti toimenpidehuoneesta laboratorioon, Anttila selvittää.

MÖKKEILYÄ JA KUNTOILUA

Kouvolan Elimäellä asuvat Anttilat harrastavat mökkeilyä ja kuntoliikuntaa. Perheessä on kolme lasta; tyttö ja kaksi poikaa. Tytär **Oona** on sairaanhoitaja, vanhempi poika **Niko** insinööriksi ja nuorimmainen **Atos** on parhaillaan armeijassa.

Ilkka Anttila aloitti uransa hierojana, mutta ammatti tuntui siltä, että

siitä ei ole eläkeviraksi. Ensin hän koulutautui hammasteknikoksi; siinä hetken toimittuaan hänellä heräsi kiinnostus lisäkoulutukseen ja kovan lukemisen jälkeen avautuivat ovet hammaslääketieteelliseen.

Tuplakoulutus on auttanut myös yrittäjän uralla, kun yritys pystyy tarjoamaan kokonaisvaltaisesti hammaslaboratorio- ja hammaslääkäripalvelut.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020), teksti ja kuvat

Turvallisuus etusijalla. Hammaslääkäriaseman asiakkaille pitää olla esteetön kulku.

Pelkotilaa aiheuttavat. Asiakkaan näkökulmasta pelätyt työkalut eli hammaslääkärin porat. Vasemmalta oikealle buusti (2-tieruisku), valokovettaja, ultraäänilaitte, mikromoottori I, mikromoottori II ja turbiini.

Säädöissä riittää. Asiakstuolin voi ohjelmoida kullekin hammaslääkärille valmiiksi: osa hoitaa asiakkaita seisten, osa istuen.

Punakaartilaisia. Kuvassa punaisten komppania Tampereen seudulla, jossa sisällissodan aikana käytiin kovimmat taistelut. (Kuva: Vapriikin kuva-arkisto)

Mänttärin suvun ensimmäinen tuomittiin valtionrikosoikeudessa

Vihtori Mänttäreä uhkasi kansalaisoikeuksien menetys.

Mänttärin suvun ensimmäinen päämies tuomittiin valtionrikosoikeudessa Puunhankintamiehestä liikemieheksi ryhtynyttä **Vihtori Mänttäreä** uhkasi kansalaisoikeuksien menetys vuoden 1918 sisällissodan tuoksinassa.

Sadan vuoden takainen sisällissota jätti jälkensä myös Mänttärin sukuun, jonka jäseniä oli sodan molemmissa leireissä – punaisissa ja valkoisissa.

Valtionrikosoikeuden pöytäkirjojen hakemistosta löytyy tiedot yhteensä 23 Mänttäre-nimisestä henkilöstä, jotka tuomittiin toiminnasta punaisten puolella vuoden 1918 sodassa. Sukuun kuuluvien tuomittujen määrä oli oleellisesti tätäkin suurempi.

Mänttärin Sukuyhdistyksen sukututkija **Eero Mänttäre** (taulu 10787) kävi 1990-luvun lopulla Valtionarkistossa perehtymässä Valtionrikosoikeuden (VRO) ja Valtiorikosylioikeuden (VRYO) vuoden 1918 asiakirjoihin, kun ne tulivat julkisiksi.

– Eero-serkulleni ja sittemmin myös minulle oli täydellinen yllätys, että yksi niistä 23 Mänttäre-nimisestä henkilöstä, jotka valtionrikosoikeus oli tuominnut, oli isoisämme Vihtori (Viktor

Juhonpoika) Mänttäre (taulu 10785), sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja, suvun päämies **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) paljastaa.

Samainen Vihtori Mänttäre teki aikoinaan aloitteen Mänttärin Sukuyhdistyksen perustamisesta, oli valmistelutoimikunnan puheenjohtaja ja yhdistyksen ensimmäinen päämies aina kuolemaansa asti.

ILMIANTOASIAKIRJA: KIIHKEÄ SOSIALISTI?

Vihtori Mänttäre toimi 1900-luvun alussa Metsäkylän sahan puunhankintamiehenä. Hän oli tuolloin liittynyt Liikkalaan perustettuun työväenyhdistykseen, mikä oli yleistä kylän työmiesten piirissä.

Hän ei kuitenkaan ollut toiminut aktiivisesti työväenyhdistyksessä. Sitten hän osti Liikkalan Tiilitehtaan vuonna 1914 ja ryhtyi liikemieheksi.

– Valtiorikostuomio ja kansalaisluottamuksen menettäminen olisi hankaloittanut hänen toimintaansa liikemiehenä, Paasivirta jatkaa.

Millä perusteella Vihtori Mänttäre tuomittiin?

– Häntä syytettiin avunannosta kapinaan. Joissain ilmiantoasiakirjoissa sanottiin, että hän oli kiihkeä sosialisti. Hän sai ehdollisen tuomion viiden vuoden koetusajalla ja hänet tuomittiin menettämään kansalaisoikeudet kolmeksi vuodeksi, Paasivirta kertoo.

VAPAUTETTIIN YLEISESSÄ ARMAHDUKSESSA

Kun tieto Kotkassa toimineen Valtiorikosoikeuden jaoston antamasta ehdollisesta tuomiosta tuli, oli Vihtori Mänttärillä seitsemän vuorokautta aikaa hakea päätökseen muutosta Valtiorikosylioikeudelta (VRYO).

Hän teki anomuksen ja sen liitteenä oli lukuisia hänen näkemystään puoltavia lausuntoja. Niitä olivat antaneet Metsäkylän Sahan omistaja, liikemies **Vihtori Yrjönen**, kaupanhoitaja **Emil Mänttari** (taulu 6924), Liikkalan koulun opettaja ja Sippolan kuntakokouksen puheenjohtaja **W.J. Häkli** (taulu 7921), everstiluutnantti **Lennart Forsten** sekä **Juho Tiljander** (taulu 10795), **Otto Mänttari** (taulu 3836) ja **Matti Puhakka**.

– Oman ilmoituksensa mukaan Vihtori Mänttari oli voimakkaasti vastustanut omaisuuden ryöstöjä ja tarttumista aseisiin. Hän oli kehottanut ihmisiä piilottamaan omaisuuttaan ja kylän miehiä pakenemaan metsiin punaisten pakko-otoilta.

Vetoomukset eivät auttaneet, mutta hänet vapautettiin yleisessä armahduksessa, Paasivirta kertoo.

Sukututkija Eero Mänttäräkään ei ollut kuullut tapauksesta aikaisemmin.

– Eikä kukaan meidän aikalaisista, joilta olen asiasta kysynyt, ole kuullut siitä aiemmin. Niin täydellisesti asia oli pidetty suvun sisällä ja kyläläisten piirissä salassa. En tiedä kuinka moni Vihtori Mänttärin lapsistakaan on asiasta tiennyt, sillä he olivat tuolloin hyvin pieniä ja osa ei ollut vielä syntynytkään, Paasivirta jatkaa.

Hän jatkaa, että näin sisällissodan juhla-vuonna asian paljastaminen tuo lisää särmää isoisan persoonaan ja elämäntyöhön.

– Onkohan Vihtori Mänttärin henkilökohtainen sosiaalinen vakaumus ollut syynä siihen, että sukuyhdistyksen säännöissä on ensimmäisestä versiosta lähtien ollut pykälä siitä, että on pidettävä huolta vaikeuksissa olevista suvun jäsenistä?, Paasivirta pohtii.

Lapsuuden tarina sisällissodasta auttoi ylioppilasaineessa

Sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoo olleensa keväällä 1965 sattumalta isänsä mukana, kun tämä oli neuvottelemassa peltojen vuokrauksesta erään Sippolan kirkonkylän talon pihalla.

– Oli lämmin maaliskuinen lauantai-iltapäivä. Istuimme talon pihasaunan päädyssä olevilla halkomispölkkyillä. Talon isäntä alkoi kertoa millaista elämä oli sisällissodan aikana ja varsinkin siitä, miten hän oli valkoisten ja hänen veljensä punaisten puolella, Paasivirta muistelee.

Talon isännän kertomuksen mukaan molemmat veljet kävivät toisiltaan salaa hakemassa ruokaa äidiltään. Hän kurkki samalta saunan nurkalta nähdäkseen, ettei vain veli ollut juuri silloin samoilla asioilla.

Isäntä totesi myös, että hän ei ollut varma, olisiko hän ampunut veljensä, jos olisi nähnyt. Sippolalaisisäntä kertoi myös lähikylissä olleista vankileireistä.

– Tuossa keskustelussa ei selvinnyt, mistä syystä veljekset olivat eri leireissä. Sellaista vain tapahtui. Se selvisi, että myöhemmin veljekset olivat saaneet asiat sovittua, Paasivirta jatkaa.

Paasivirralla lapsuuden keskustelu tuli välittömästi mieleen, kun ylioppilaskirjoitusten äidinkielen kokeissa hän luki tarjolla olevat aiheet.

– Tiesin kyllä sekunnissa, että valitsen aiheen ”Kevään 1918 tapahtumat Suomen historiassa”. Oli helppoa kirjoittaa ylioppilasaine, kun oli oppikirjaa syvempää tietoa. Siitä sain vahvan laudaturin, hän kertoo.

KAKUILLA HYVITETTIIN HENGENPELASTUSTA

Ylioppilaskirjoitusten aikaan Paasivirta muisti ikään kuin taustatietopankkinaan myös toisen erikoislaatuisen tapahtuman.

– Kotikylässäni Sippolan Hirvelässä keväällä 1918 nuori kyläläinen **August Aholainen** (taulu 10547) oli jäänyt kiinni, kun oli varastanut punaisten elintarvikehuoltoa varten tavaraa Kirin yksityiskaupasta Hirvelästä

Valkoiset päättivät teloittaa Augustin välittömästi. Teloituspaikaksi valittiin pellonniska lähellä Paasivirran kotitilaa.

– Aholainen oli huutanut hädissään, että hakekaa vanha Paasivirta. Hän tarkoitti isäni isää K.V. Paasivirtaa (ent. Hellström), joka oli kylän kansakoulun opettaja ja entinen valtiopäivämies. K.V. oli haettu paikalle ja hän oli kuulemma todennut, että teillä ei ole mitään oikeutta teloittaa Augustia. Jos hän on tehnyt väärin, niin asia pitää käsitellä laillisessa tuomioistuimessa. Niin August säilytti henkensä, Paasivirta kertoo.

Tapaus tuli Paasivirran tietoon erikoisen sattuman kautta hänen asuessaan oppikouluaikaanaan viikot koulukortteerissa Haminassa.

– Isäni **Mauno** (taulu 10792) oli kerran käymässä Haminassa ja poikkesi myös Aholaisen konditorialiikkeeseen. Hän osti pullaa ja pipareita. Kun hän oli maksanut ostoksensa tuli **Lyyli Aholainen** (taulu 10547), Augustin puoliso, ja ojensi sanaakaan sanomatta täytkekakkulaatikon isälle, hän kertoo.

– Ulos tultuamme ihmettelin isälleni, että olitko tilannut kakun etukäteen. Isän oli tuolloin pakko kertoa kakkutapahtuman tausta. Aina kun Paasivirran talon isäntäväestä joku kävi Aholaisen konditorialiikkeessä, tuo kakkuseremonia toistui samanlaisena. Ilmeisesti kysymyksessä oli kiitos Augustin hengen pelastamisesta. Paasivirran isä oli sisällissodan aikaan vasta 11-vuotias, joten hänellä ei ollut henkilökohtaista muistikuvaa tapahtumista.

– Tarkennetun kuvauksen tapahtumista sain tädiltäni **Kerttu Sarkiolta** (o.s. Paasivirta), joka oli August Aholaisen ikä- ja koulutoveri. He olivat noiden tapahtumien aikaan parikymppisiä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

n päämies

Kuva: Niinipuun kuva-arkisto

Ensimmäinen päämies. Vihtori Mänttari luotsasi Mänttärin Sukuyhdistystä vuosina 1934–38.

Siskokset kokosivat. Siskokset Leena Kaukiainen (vas.), Liisa Puustinen ja Eeva Puustinen järjestivät viime kesänä käsityönäyttelyn äitinsä Elvi Puustisen kauniista käsitöistä.

Lapsuuden perintönä rakkaus käsitöihin

Yksityinen käsityönäyttely lapsuudenkodin yläkerrassa juhlisti Suomen 100-vuotisjuhlavuotta ja kunnioitti naisten käsityötaitoja.

Kun Liikkalan Mänttärinmäellä kääntyy Peräkorventieltä Niemenraitille, on pian Puustisen pihassa ja samalla aivan toisessa maailmassa. Pihapuissa laulavat linnut, ja orava saattaa hypellä pihapolulla ja kiivetä sitten rauhallisesti puuhun sen kummemmin vieraasta välittämättä.

Kauniin, vanhan aitan portailla kukkivat monenväriset kukat sekä pihanurmi, kylvämättä kasvanut vanhan ajan kestävä nurmikko kattaa pihamaan.

Puustisen siskokset **Eeva Puustinen** (taulu 4019), **Liisa Puustinen** (taulu 4019) ja **Leena Kaukiainen** (taulu 4020) pitävät yhdessä huolta lapsuuden-

kodistaan. Vanhaan kotiin on mukava tulla lomailemaan ja usein kokoonnutaan oikein joukolla töihin, sillä aina löytyy tekemistä niin talossa kuin puutarhassakin.

Viime kesänä he toteuttivat pitkäaikaisen haaveensa ja järjestivät lapsuudenkodin yläkertaan käsityönäyttelyn, jossa työt olivat pääasiassa sisarusten äidin, **Elvi Puustisen** (taulu 4019) tekemiä. Mukana oli myös äidin sisarten **Edith Pekkasen** (taulu 4022) ja **Rauha Tuomelan** (taulu 4018) käsitöitä.

— Äiti teki mielellään käsitöitä ja suunnitelti itse malleja. Usein olemme keskustelleet äidin käsitöistä ja siitä, miten taidokas hän oli ja miten kauniita töitä hän loihti. Tavallaan tämä näyttely oli äidin arvokkaan

työn kunnioittamista ja muistamista, mutta samalla me halusimme arvostaa ja tuoda esille yleensäkin naisten käsityötaitoja itsenäisen Suomen 100-vuotisjuhlavuotena, Eeva Puustinen kertoo.

Näyttelyssä oli esillä pitkälti toista sataa käsityötä, toinen toistaan kauniimpia. Oli villa- ja räsymattoja, pöytäliinoja ja pyyhkeitä, pikkuliinoja, tähtikuvioisia sängynpeittoja sekä rekipeittokin 1920-luvulta. Suurin osa töistä on sotien jälkeen tehtyjä. Tyynyjä ja poppanoita oli erilaisia ja jopa kauniisti kirjailut tarjottimen kannattimet sekä pyyheliinatelineen peitto, kauniisti kankaalle kirjottu tyttö ja lintu.

KÄSITYÖHARRASTUS SYNTYI JO KOULUSSA

Liikkalan koulun opettaja **Katri Rätty** huomasi pian Elvi Puustisen lahjakkuuden ja mieltymyksen käsitöihin ja hän neuvoi sekä kannusti nuorta oppilastaan.

– Äiti ompeli pöytäliinoja opettajalle ja haminalaiseseen liikkeeseen myyntiin. Hän kutoi myös huonekalukankaita, Eeva Puustinen muistelee.

Elvi Puustinen piti erityisesti ristipistotöistä ja niissä hän oli myös hyvin taitava. Näistä kanavatoista hän innostui ollessaan Sippolan meijerin meijeristin perheessä palveluksessa ja sai tehtäväkseen myös ristipistotöitä.

– Rakkain äidin tekemä ristipistotyö on kukkakuvioinen seinävaate, jonka äiti teki surutyönä sairastuttuaan vakavasti 1960-luvun alussa. Idean malliin hän sai Sippolan kirkon alttarikaiteen vaatteesta, Eeva Puustinen kertoo.

ENNEN EI OSTETTU KAUPASTA

Ennen tehtiin melkein kaikki itse. Kankaat ja matot kudottiin, langat kehrättiin, sukat neulottiin ja vaatteet ommeltiin.

Syksyllä kehrättiin, kevättalvella kudottiin kangasta. Kaikessa oli järjestys.

– Aika on muuttunut. Käsitöitä ei tehdä samalla tavalla kuin ennen. Ei nimikoida enää, eikä kirjailla käsin. Ja miten kaunis ja persoonallinen onkaan itse tehty vaate tai nimikoitu itse kudottu pellavainen pyyheliina, Eeva Puustinen miettii.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
AMANDA KAUKIAINEN (taulu 4021), kuvat

Mallia alttarivaatteesta. Sairastuttuaan vakavasti Elvi Puustinen teki ristipistoin kauniin seinävaatteen, jonka esikuvana oli Sippolan kirkon alttarikaiteen ruusukoristeinen vaate.

Pyyheliinoille peite. Pyyheliinat olivat siististi järjestyksessä kauniin pyyheliinapeitteen alla.

Taidetta ristipistoin. Kaunis taulu syntyy myös neulalla ja langalla.

Juhlapuu pihapiiriin. Valkomarjapihlajan istuttamisesta vastasi Jari Kaukiainen.

Suomen juhluvuoden puu Mänttärinmäelle

Suomessa on pitkät perinteet juhlapuiden istuttamisella. Puulla on aina sanoma sukupolvelta toiselle, ja juhlapuun kasvua on mielenkiintoista seurata. Vuosien ja vuosikymmenten kuluessa juhlapuun katveessa on mukava kokoontua ja muistella mennyttä aikaa.

Puutarhaliitto haastoi viime vuonna kaikki suomalaiset istuttamaan oman puun Suomen 100-vuotisen itsenäisyyden kunniaksi. Tavoitteena oli 100 000 juhlapuuta.

Näin Kouvolan Liikkalan Mänttärinmäelläkin vietettäessä **Eeva Puustisen** (taulu 4019) syntymäpäiviä, juhlan tärkeä ohjelmanumero oli juhlapuun istuttaminen isänmaalle. Puuksi oli valittu valkomarjapihlaja (*Sorbus Nova*), joka istutettiin Puustisen talon pihapiiriin ja lapion varressa oli päiväsankarin sisarenpoika **Jari Kaukiainen** (taulu 4020).

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
AMANDA KAUKIAINEN (taulu 4021), kuva

Hyvä ampumatulos. Jonatan Wilderin lomapuvun rintapielustaa koristaa ampumamerkki. – Sain hyvän tuloksen kymppiammunnassa, hän kertoo. Taustalla haminan varuskunta-alue.

Armeijassa pärjää, kun ei turhia nillitä

Amerikansuomalainen Jonatan Wilder suoritti varusmiespalveluksen Haminan jääkärikomppaniassa. Nuori mies kotiutui sotapoliisina.

Maavoimien vihreään lomapukuun sonnustautunut varusmies haukkaa munkkirinkilää ja hörppää kahvia Haminan sotilaskodissa. Iltaloma on alkanut. Taustalla muutamat varusmiehet ovat asettuneet biljardipöydän äärelle.

Yhdysvalloissa 3-vuotiaasta asti asunut amerikansuomalainen **Jonatan Wilder** (taulu 9566) päätti suorittaa varusmiespalveluksen Suomen Puolustusvoimissa.

–Tämä on ollut hauska ja ainutlaatuinen

vaihe elämässäni sekä täynnä seikkailua, hän toteaa yhtä kokemusta rikkaampana.

KAKSOISKANSALAIUUUS INNOSTI ARMEIJAAN

Wilder aloitti varusmiespalveluksensa Haminan jääkärikomppaniassa viime vuoden tammikuussa.

– Ennen kuin tulin Suomeen, minulle oli kerrottu, että saan puolustaa kaunista kotimaata ja pitää näin kaksoiskansalaisuuden, jota pidin tärkeänä asiana. Kaksoiskansalaisuutta arvostetaan maa-

ilmalla, Jonatan sanoo.

Myöhemmin hän sai kuulla Kotkassa asuvilta isovanhemmiltaan **Antti** ja **Marja-Liisa Salolta** (taulu 9565), että ulkosuomalaisten ei ole pakko suorittaa varusmiespalvelusta, vaan se perustuu vapaaehtoisuuteen.

JENKKIPOLIISIN AMMATTI HAAVEISSA

Nuorukainen palveli äitinsä kotimaataan saapumiseränsä ainoana ulkomalaisena 8,5 kuukautta ja kotiutui sotilaspoliisina viime syyskuussa.

–Haminassa ei ole kuin lääkintämiehiä,

sotilaspoliiseja ja autonkuljettajia. Valitsin koulutusalan, josta voisi olla hyötyä elämässäni myöhemmin. Aliupseeri- ja reserviupseerikoulun suorittamista en harkinnut, Jonatan sanoo.

Sotilaspoliisin tehtävät kiinnostivat nuorukaista, koska koulutushaarassa on muita enemmän aseenkäsittelyä.

– En ollut ampunut ennen armeijaa, jossa pääsin myös käsittelemään aseita ensimmäistä kertaa.

Koulutuksensa mieleenpainuneimmat hetkensä hän koki ampumaradalla.

– Sotilaspoliisin koulutuksessa käydään läpi myös poliisin tehtäviä. Jenkeissä voisin kouluttautua vaikkapa järjestyspoliisin ammattiin, hän jatkaa.

Poliisin ammatin lisäksi Jonatan unelmoi siitä, että voisi jossain vaiheessa työskennellä vihreän energiateknologian parissa.

– Silloin voisin auttaa maapalloa enemmän kuin poliisina toimiessani, hän sanoo.

ENSIMMÄINEN KUUKAUSI KAIKISTA KOVIN

Suomen armeijassa kuri on kova varsinkin peruskoulutuskauden aikana.

– Ensimmäinen kuukausi oli varmasti yksi elämäni kovimmista ennen kuin totuin rytmiin ja kielitaitoni koheni, Jonatan sanoo.

Hän analysoi tilannetta myös johtajien eli upseerien ja aliupseerien näkökulmasta.

– Alkuvaiheessa heillä oli tiukempi ote alokkaista, jotta nämä tottelevat käskyjä. En voinut aluksi ymmärtää sitä, että sängyn päiväpeitossa ei saanut olla yhtään ryppyä, piti jähittää asennossa tai mennä särmänä jonossa syömään, Jonatan kertoo.

Hän korostaa, että tiukka kuri ja järjestys kuuluvat armeijan järjestelmään.

– Löysä meininki ei vain toimisi armeijassa. Enoni, Ilmavoimien majuri **Antti Salo** (taulu 9565) neuvoi, että jos hän on pärjännyt yli 20 vuotta Puolustusvoimissa, minä selviän 8,5 kuukaudesta.

– Joka asiassa ei pidä nillittää. Kunhan vain jaksaa yrittää, niin se riittää ja pääsee läpi. Ja välillä pitäisi muistaa nauttia pienistäkin asioista elämässä, Jonatan toteaa.

Sotilaspoliisina Jonatan oli aina kaksi viikonloppua kolmesta vapaalla ja yhden viikonlopun vartiossa.

PERUNAA JA MAKKARAA SAI KYLLIKSEEN

Ennen armeijaa Wilder kävi viimeksi Suomessa seitsemän vuotta sitten.

– Olen ollut täällä pari–kolme kertaa 1,5 kuukautta kerrallaan kesälomillani, hän kertoo.

Jonatania viehättää suomalainen sauna- ja mökkikulttuuri, joka poikkeaa yhdysvaltalaisesta tavasta.

– Jenkeissä pitää oikeasti olla paljon rahaa, jotta pystyy ostamaan järven rannalta tai vuoristoalueelta oman mökin, joka on kuin toinen talo. Ja siellä käydään vain muutaman kerran vuodessa, Jonatan kertoo maiden kulttuurieroista.

– Suomessa ihmiset nauttivat elämästään ja osa asuu mökeillään koko kesän, hän jatkaa.

Yksi asia saa Jonatanin miettiä.

– Olen yllättynyt siitä, kuinka paljon Suomessa syödään perunoita ja makkaraa. En ole syönyt niitä elämässäni niin paljon kuin armeijassa ollessani, hän naurahtaa.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Jonatan Wilder

- Syntynyt Kotkassa 3.8.1988. Perhe muutti San Diegoon, kun Jonatan oli 3-vuotias.
- Asuu tällä hetkellä noin 8 000 asukkaan Kingstonin kaupungissa Yhdysvalloissa. Vanhemmat asuvat naapurikaupunki Seattlessa.
- Suorittaa kunnallisessa Olympic Collegen yliopistossa Bremertonissa perusopinnot, kuten englantia ja matematiikkaa.
- Perheeseen kuuluvat suomalainen äiti Sanna (o.s. Salo), yhdysvaltalainen isä James Wilder ja pikkusisko Sanni. Isovanhemmat asuvat Kotkassa.
- Seurustelee.
- Harrastaa frisbeegolfia, koripalloa, tarkkuusjousiampuntaa, lumilautailua sekä ajaa motocrossia ja kalastaa isänsä kanssa.

Yleä varusmies. – Olen onnellinen, että pääsin Suomen armeijaan. Se on mahdollisuus, joka ei kovin monelle amerikkalaiselle avaudu, Kingstonissa asuva Jonatan Wilder toteaa.

Nuorisotiimi koolla. Mänttärin suvun kouvolaalaisnuoret Verna Sydänmaanlakka (2. vas., taulu 5618), Emilia Mänttäri ja Eetu Pesu kokoon-
tuivat kouvolaalaisessa kahvilassa pohtimaan suvun nuorten toimintaa yhdessä nuoriso-vastaava Marja-Leena Vainion kanssa.

Mänttärin nuoret eivät halua eristäytyä

Nuoret kannattavat ajatusta siitä, että myös sukuyhdistyksen johtokuntaan valittaisiin uuden sukupolven edustus pysyvästi.

Sukututkimus kiinnostaa tällä hetkellä valtakunnallisesti ennen kaikkea keski-ikään yltänyttä ikäpolvea. Innostus omien sukujuurien tutkimisesta tiedetään niin sukuseuroissa kuin valtakunnallisessa Sukuseurojen Keskusliitossa.

Sukuyhdistykset sen sijaan painiskelevat ison asian äärellä eli miten saada nuorempi sukupolvi innostumaan sukujutuista. Taustalla on ennen kaikkea huoli sukuseurojen toiminnan jatkuvuudesta.

"SUVUN MERKITYS MUUTTUNUT"

Mänttärin Sukuyhdistyksen epävirallinen "nuorisotiimi" pohti viime syksynä Kouvolaassa suvun nuorisotoiminnan nykytilaa ja

tulevaisuutta.

– Suvulla ei välttämättä ole nuorille enää samanlaista merkitystä kuin oli esimerkiksi vielä 20 vuotta sitten, nuorisotiimin jäsen, kouvolaalainen **Eetu Pesu** (taulu 1915) sanoo.

Samoilla linjoilla on myös kouvolaalainen **Emilia Mänttäri** (taulu 3001), joka on ensimmäistä kautta myös sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsen.

– Perhesiteet ovat nyky-yhteiskunnassa erilaiset kuin ennen. Enää ei välttämättä asuta samassa pihapiirissä tai edes samalla paikkakunnalla, hän sanoo.

– Perheet ja suvut ovat levittäytyneet eri puolille Suomea ja myös maailmalle, Pesu jatkaa.

NUORET MUKAAN SUKUJUHLAN JÄRJESTÄMISEEN

Kouvolaan kahvilaan kokoontuneiden nuorten mielestä nuoret eivät välttämättä koe sukutoimintaa riittävän mielekkääksi toiminnaksi.

– Ehkäpä toiminnan jatkuvuutta pitäisi alkaa ajatella jo lasten kautta. Heihin pystytään vielä vaikuttamaan. Tämä tosin vaatii pitkäjänteistä työtä, Emilia Mänttari jatkaa.

Nuoret nostavat esimerkiksi sukuyhdistyksen neljän vuoden välein järjestämän sukujuhlan.

– Kotkassa edellisessä järjestetyn sukujuhlan yhteydessä kokeilimme erillisen nuorisokonsertin järjestämistä, mikä ei valitettavasti tavoittanut nuoria, Eetu Pesu toteaa.

Hänen mielestään seuraavassa sukujuhlassa erillistä nuorisohjelmaa ei kannattaisi järjestää, vaan ottaa nuorempi polvi mukaan suunnittelemaan yhteistä juhlaohjelmaa.

– Näin saataisiin uusia ajatuksia, uutta näkökulmaa ja kenties ohjelma, joka toivottavasti kiinnostaa kaikenikäisiä. Aina ei välttämättä tarvitse tehdä niin kuin on ennen tehty, Pesu muistuttaa.

Hän nostaa esimerkiksi uudenlaisesta ohjelmasta sukutoimintaan elokuvaesitykset.

– Elokuvat kiinnostavat tällä hetkellä suurta yleisöä. Sukuyhdistys voisi hyvin järjestää oman elokuvanäytöksen, Pesu vinkkaa.

NUORISOJÄSEN PYSYVÄSTI JOHTOKUNTAAN ?

Valtakunnallisesti toimivan sukuyhdistyksen ei ole helppo löytää sellaista toimintaa, jolla väkeä saataisiin kokoontumaan yhteen sukujuhlien välillä.

– Onko erillinen nuorisotiimi se oikea tapa? Tuntuu jotenkin vieraalta ajatus, että nuoriso eriytetään omaksi "osastokseen". Nuorten pitäisi saada olla osa laajaa sukua, joka koostuu eri-ikäisistä ihmisistä, Emilia Mänttari toteaa.

Nuoret kannattivat sukuyhdistyksen johtokunnan jäsen, nuorisovastaava **Marja-Leena Vainion** (taulu 3835) ajatusta siitä, että yksi uuden sukupolven edustaja osallistuisi pysyvästi johtokunnan kokouksiin läsnäolo- ja puheoikeudella.

–Tällä tavalla nuoremman sukupolven ajatusmaailma tulisi paremmin kuuluiin. Samalla se avaisi myös uudenlaisia näkökulmia päätöksentekoon, Eetu Pesu sanoo.

Mänttärin suvun nuorilla on oma suljettu Facebook-ryhmä, jonka kautta pyritään tavoittamaan eri puolilla Suomea asuvia nuoria. Ryhmä on tarkoitettu keskustelu- ja ideointifoorumiksi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

NIINIPUU

on myös verkossa

www.niinipuu.fi

www.facebook.com/niinipuu

@NiinipuuMedia

Instagram/niinipuu

Tällä palstalla julkaistaan pikku-uutisia suvun nuorista, jotka ovat kunnostautuneet valtakunnallisesti tai paikallisesti tai suorittaneet jotakin merkittävää esimerkiksi työssään, opinnoissaan ja harrastuksissaan. Vinkkejä voi lähettää sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi.

Hamina-kvartetti palkittiin stipendillä

Kotkan seudun musiikkiopiston Hamina-kvartetti palkittiin viime vuoden lokakuussa Kotkan Musiikkidirektoreiden myöntämällä 800 euron arvoisella stipendillä.

Kvartetissa soittavat haminalaiset sellisti **Maria Urpalainen**, 15 (taulu 2416), viulisti **Sara Urpalainen**, 17 (taulu 2416) ja viulisti **Tatu Kopra**, 17, sekä helsinkiläinen viulisti **Ilona Raimas**, 20.

Kvartetti on ollut toiminnassa vuodesta 2013 lähtien. Vuonna 2015 se sai Haminan kaupungin kulttuuripalkinnon. Kvartetti esiintyy noin 10–15 kertaa vuodessa.

Lauri Yrjölä julkaisi toisen soolosinglensä

Kotkalaislähtöinen, nykyisin Helsingissä asuva **Lauri Yrjölä** (taulu 12439) julkaisi viime vuoden heinäkuussa uuden singlen nimeltään "Sun vieressä". Hänen soolouransa toinen singlejulkaisu on mies ja kitara -tyylinen kesäbiisi.

Muusikon ammattitutkinnon reilu 10 vuotta sitten suorittanut laulaja, freelance-kitaristi ja musiikkipedagogi oli mukana Uuden Musiikin Kilpailun finaalissa viime vuoden tammikuussa.

Hän on soittanut kitaraa muun muassa **Isac Elliotin**, **Benjamin Peltosen** ja **Pete Parkkosen** levyillä.

Katti Matikainen opettaa lapsille Suomen historiaa

Pikku Kakkosen Katti Matikaisena tunnettu vantaalainen **Silja Sillanpää** (taulu 7256) ryhtyi viime vuoden lokakuussa yhdessä Nakkirakin (**Ville Mononen**) kanssa opettamaan lapsille Suomen historiaa 10-osaisessa televisiosarjassa "Historia hansassa, Katti Matikainen".

Sarja on kuvattu Koveron perinnetilalla Seitsemisen kansallispuistossa Ikaalisissa, Turun linnassa, Kierikin kivikautisessa kylässä Yli-lissä ja Helsingin kaupungin museossa.

Sarja on nähtävillä Yle Areenassa.

Sukukirjat kiitokseksi. Sukuyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja Kaisu Venäläinen (vas.) ojensi suvun valtuuskunnan jäsen Iina Wahlströmille sukukirjat muistoksi valtuuskunnan vierailusta Suomen maatalousmuseo Sarassa. Kuvassa myös valtuuskunnan puheenjohtaja Anssi Paasivirta (oik.) ja sukuyhdistyksen kunniajäsen Jorma Mänttari.

Virtuaalimuseohanke sai tuulta purjeisiinsa

Mänttärin Sukuyhdistyksen ylin päättävä elin keskusteli työpajassa myös sukutietokannan päivittämisestä.

Sukuyhdistyksen sukutietokannan päivittäminen ja virtuaalinen museohanke nousevat uuden valtuuskunnan keskeisiksi asioiksi alkaneella nelivuotiskaudella.

Valtuuskunta käsitteli aiheita ennen varsinaisen kokouksen alkua pitämässään työpajassa Suomen maatalousmuseo Sarassa Loimaalla viime vuoden huhtikuussa.

Sukutietokannan päivitys on merkittävä laajan sukuyhdistyksen toiminnan tulevaisuuden kannalta.

– Tietokannan pohjana on vuonna 2001 ilmestyneessä sukukirjassa julkaistut noin 66 000 nimeä. Niinipuu-lehden osoiterekisterissä on tällä hetkellä 14 398 kotitaloutta kotimaassa ja 395 ulkomailla, valtuuskunnan varapuheenjohtaja **Olli Sipilä** (taulu 10775) taustoitti.

SUKUTIETOKANNAN YLLÄPITO JÄSENTEN VARASSA

Sipilän mukaan sukuyhdistys ei lähtökohtaisesti ole tekemässä uutta sukukirjaa.

– Sukutietokantaa pidetään yllä tällä hetkellä suvun jäsenten

Riihessä tavattiin. Valtuuskunta kokoontui tällä kertaa Suomen Maatalousmuseon Saran kokoustiloissa.

omien ilmoitusten (muun muassa perhekortit) perusteella. Osoiterekisterin päivitykset tapahtuvat niin ikään ihmisten omien ilmoitusten, mutta myös Posti Oy:n ja väestötietojärjestelmän avulla, Sipilä jatkoi.

Hänen mukaan sukutietokannan päivitystä lähdetään toteuttamaan aktiivisella yhdistyksen sukututkijaverkosto uudelleen.

– Sukutietoja voidaan julkaista verkossa, mutta käyttäjätunnuksin ja salasanojin suojatulla sivulla. Se tosin synnyttäisi meille myönnytyistä käyttöoikeuksista uuden hallintarekisterin, jota jonkun täytyy ylläpitää, Sipilä muistutti.

"VERKKOMUSEOLLA PITÄÄ OLLA ENSIN VISIO"

Jo edellisen valtuuskunnan viimeisessä kokouksessa puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) nosti esille virtuaalimuseon perustamisen. Sukuyhdistys ylläpitää fyysistä, lähinnä maatalouden työkalujen täyttämää sukumuseota suvun kantamailla Liikkalan Heinäkalliolla Kouvolassa.

– Ensimmäinen kannattaa miettiä visio eli millaista museotoimintaa verkossa halutaan tehdä. Sen jälkeen tulee tarkastella resursseja eli paljonko rahaa on käytettävissä, sekä kartoittaa olemassaolevat voimavarat, Suomen Maatalousmuseo Saran näyttelymanuensi, suvun valtuuskunnan uusi jäsen **Iina Wahlström** (taulu 1943) sanoi alustuksessaan.

Hänen mukaansa museo voi toimia joko objektilähtöisesti eli esineet ja valokuvat edellä, tai tarinalähtöisesti.

– Virtuaalista museota perustettaessa kannattaa miettiä halutaanko se sitoa fyysiseen museoon vai luoda nettiin täysin oma kokonaisuus. Lisäksi tulee päättää onko se valokuvia esittelevä vai myös ihmisiä osallistava, Wahlström jatkoi.

Hän esitteli erilaisia olemassaolevia vaihtoehtoja museoiden käyttämistä virtuaalisista verkkosivustoista ja mobiilisivustoista.

PIENET TARINAT JA VALOKUVAT EDELLÄ

Valtuuskunta keskustelun jälkeen viehättyi ajatuksesta lähteä viemään virtuaalista museohanketta Mänttärin Sukuyhdistyksen olemassaolevan laajan valokuva-arkiston ja niihin liittyvien pienten tarinoiden kannattelemaksi.

Valtuuskunta nimensi työpajassaan virtuaalimuseoryhmän, johon nimettiin **Olli Sipilä**, **Marko Wahlström** (taulu 1943), **Timo Huovila** (taulu 2007), **Iina Wahlström**, **Eeva Puustinen** (taulu 4019), **Aki Mänttärin** (taulu 2957), **Pirjo Pohto** (taulu 6935), **Sirpa Pohjalainen** (taulu 4841), **Jarkko Mänttärin** (taulu 3940) ja **Anssi Paasivirta**, joka toimii alkuvaiheessa ryhmän kokoonkutsujana.

Mänttärin Sukuyhdistyksen ja Niinipuu-lehden olemassaolevan verkkosivun tekninen alusta tarjoaa mahdollisuuden "virtuaalimuseolle".

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Kokousväki keskusteli. Valtuuskunta käsittelee tulevaisuuden aiheita kokouksen yhteydessä pidetyssä työpajassa.

Valtuuskunta matkasi linja-autolla

Bussilla kokoukseen. Valtuuskunnan puheenjohtaja Anssi Paasivirta johdatteli uuden valtuuskunnan jäseniä ensimmäiseen kokoukseen jo linja-automatalla.

Mänttärin Sukuyhdistyksen sukkokokouksessa Kotkassa valittiin uusi, 30-jäseninen valtuuskunta teki historiaa ensimmäisessä kokouksessaan.

Suurin osa valtuuskunnasta matkasi perinteiseen kevätkokoukseen linja-autolla Haminasta Inkeröiden, Karhulan, Porvoon, Vantaan Tikkurilan ja Forssan kautta Loimaalle. Kokouspaikka oli myös poikkeuksellinen: Suomen Maatalousmuseo Sarka. Osa valtuuskunnan jäsenistä tuli paikalle joko junalla tai henkilöautoin.

Kokoukseen osallistui 21 valtuuskunnan jäsentä. Lisäksi kokoukseen osallistuivat kutsutuista sukuyhdistyksen kunniajäsenistä **Eeva Puustinen** (taulu 4019) Kouvolasta, **Timo Huovila** (taulu 2007) Kouvolasta ja **Jorma Mänttärin** (taulu 11480) Hämeenkoskelta.

Valtuuskunta valitsi vantaalaisen **Olli Sipilän** (taulu 10775) uudelleen varapuheenjohtajakseen. Varapuheenjohtaja valitaan vuodeksi kerrallaan. Puheenjohtajan valitsee neljän vuoden välein pidettävä sukkokokous. Helsingiläinen **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) valittiin toiselle kaudelleen Kotkassa.

Valtuuskunta valitsi toiminnantarkastajiksi uudelleen **Jarmo Lehtomäen** (taulu 11020) Kouvolasta ja **Petra Nymanin** (taulu 10714) Helsingistä sekä varalle **Kari-Matti Sahalan** (taulu 14495) Pornaisista ja **Aki Mänttärin** (taulu 2957) Helsingistä.

MARKO WAHLSTRÖM

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan tämän vuoden kokous pidetään Myllykosken seuratalolla (Myllykoskentie 3) Kouvolassa sunnuntaina 15.4. kello 12–15.

Tarinoita ja lehtileikkeitä. Helsingiläiset Helena Marno (vas.) ja Minna Vartiala selailivat esillä ollutta Haminan Lehteä vuodelta 1938.

Suvun tarinat nivoutuivat omiin juuriin

Pääkaupunkiseudun Mänttärin juhlistivat Suomen 100-vuotista taivalta keväisessä tapaamisessaan.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapasivat Suomi 100 vuotta -teeman merkeissä Astoria-salissa Helsingissä perinteisen lokakuun tilaisuuden sijaan jo viime vuoden toukokuun alussa.

Juhlaesitelmän piti kouvolaalainen sotahistorioitsija, kapteeni evp. **Kalevi Sirén** (taulu 1848), joka tarkasteli Suomen itsenäisyyttä edeltävää aikaa ja niitä historiallisia kehityskulkuja, joiden tuloksena tapahtui valtiollinen itsenäistyminen vuonna 1917.

Sirén matkasi ajassa taaksepäin aina 1700-luvun lopulle. Tuolloin muun muassa Liikkalassa käytiin epäonnistuneita sotia, joita kutsutaan Teatterikuninkaan sodiksi.

– Tämä ilmaisu luonnehtii Ruotsin kuningas **Kustaa III:n** persoonallisuutta ja toisaalta se antaa viitteen siitä, että armeijan upseerit eivät arvostaneet kuningasta sotapäällikkönä, vaan pitivät operaatioita teatteriesityksinä, Sirén kertoi.

Seurauksena oli upseerien niisanotto Liikkalan kirje Venäjän keisarinvalle.

TARINOITA PÖYTÄKUNNITTAIN

Juhlavuoden valtakunnallisen teeman innoittamana tapahtumassa tarinoitiin pöytäkunnittain muun muassa suomalaisuudesta, suvusta, arjesta ja elämästä.

Espoolaiset **Seppo** ja **Sisko Aalto** (taulu 10356) totesivat, että suku on tärkeä sukupolvia yhdistävä asia.

– Olen Sippolasta kotoisin ja äitini puolelta Mänttäreitä. Porvoon seudulta kotoisin oleva Seppo on naitu sukuun, Sisko Aalto kertoi.

– Perheemme muutti Sippolasta muualle Suomeen, mutta suku ja juuret jäivät Kymenlaaksoon, hän jatkoi.

Aallot ovat aiemmin osallistuneet sukujuhlien yhteydessä järjestettyihin retkiin. Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tilaisuuksissa he ovat olleet harvemmin.

Samassa pöydässä istuivat helsinkiläiset **Minna Vartiala** (taulu 4257) ja **Helena Marno** (taulu 6331).

– Isäni ja isoisäni ovat molemmat syntyneet Vehkalahden Reitkallissa, Marno kertoi.

– Kuulun Mänttäreihin Virolahdella syntyneen isäni kautta, Vartiala sanoi.

Tilaisuuden musiikillisesta annista vastasivat pääkaupunkiseudun Mänttären toimikunnan vetäjänä toimiva vantaalainen **Atte Helminen** (taulu 2319), jonka lauluesityksiä säästi sähköurilla espoolainen **Samuli Sipilä** (taulut 1683 ja 10775).

Sukulaulun lisäksi tapahtumassa kuultiin yhteislauluna suomalaisuuteen liittyviä kappaleita, joista viimeisenä **Jukka Kuoppamäen** klassikko ”Sininen ja valkoinen.”

Tilaisuudessa oli myös esillä Helsingin Sanomien yhdeksänsänsäisen juttusarjan ”Itsenäinen Suomi täyttää 90 vuotta” -julistetaulut. Sarjassa maamme vuosikymmeniä käytiin läpi Mänttärin suvun jäsenten kautta. Tilaisuuteen osallistui noin 40 henkilöä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Tämän vuoden pääkaupunkiseudun Mänttären tapaaminen järjestetään Astoria-salissa (Iso Roobertinkatu 14) Helsingissä maanantaina 8.10. kello 18 alkaen.

Suvivirsi soi aurinkoisessa säässä

Lämmin sää houkutteli Mänttärinmäen Heinäkalliolle runsaasti väkeä.

Suku yhdistää. Espoolaiset Sisko ja Seppo Aalto pitivät tärkeänä sukuyhdistyksen roolia sukupolvia yhdistävänä tekijänä.

Tarina sisällissodasta. Vihtiläinen Simo Vehkavuori (taulu 2314) kertoi Vehkalahden Reitkallissa syntyneen isoisänsä tarinan maamme sisällissodan vuosilta.

Aikaloikka. Sotahistorioitsija Kalevi Sirén matkasi juhla-esitelmässään aina 1700-luvulle ja kuningas Kustaa III:n aikaan.

Sukua koolla. Sukuseuroja vietetään perinteisesti Mänttärinmäen Heinäkalliolla heinäkuussa sukujuhlavuotta lukuunottamatta.

Suvivirsi soi voimakkaana Kouvolan Liikkalan Heinäkalliolla sukumuseon pihalla pidetyissä sukuseuroissa viime heinäkuussa. Aurinkoinen ja lämmin sää oli houkutellut paikalle runsaasti suvun väkeä. Päivän teemana oli 100-vuotias isänmaamme.

Tilaisuuden juontajana toiminut Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) toivotti seuraavien tervetulleeksi.

Anjalankosken seurakunnan tervehdyksen toi pastori **Outi Heinonen**. Hän puhui sukupolvien välisen yhteyden tärkeydestä, siitä, miten vanhempien vastuulla on siirtää isien usko seuraavalle polvelle.

Sukuyhdistyksen kunniajäsen **Jorma Mänttäri** (taulu I 1480) puhui siitä, mistä suku on saanut aina voimansa ja mihin se on turvannut niin sodan kuin rauhan päivinä.

– Meidän sukumerkkimme kertoo sen: risti M-kirjaimen päällä, hän sanoi.

TAULU LIIKKALALAISISTA SANKARIVAINAJISTA LAHJOITUKSENA

Sippolalaisen **Eila Korjalan** (taulu 8562) esittämässä **Aleksis Kiven**, **Eeva Heilalan** ja **Jaakko Haavion** runoissa oli yhteisenä ajatuksena kotiseudun merkitys, isänmaa ja äidinkieli, jotka kaikki ovat Luojan suurimpia lahjoja lapsilleen.

Ruotilalainen **Mirja Heikkilä** (taulu 8560) lauloi kotikirkon kelloista ja kotimaasta, jossa valkolatvatuomi reunustaa ahon laitaa sekä virren ”Aurinkomme ylösnousi”.

Suvun päämies, valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) muistutti mieliin talvi- ja jatkosodan ajat. Hän vastaanotti sukuyhdistykselle lahjoitetun taulun, jossa on liikkalalaisten sankarivainajien kuvia.

Musiikkiesitysten ja yhteislaulujen säestäjänä seuroissa toimi kanttori **Martti Salorinne** (taulu I 1957).

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
ERKKI MÄNTTÄRI (taulu 11496), kuvat

Runoiltapäivä sai lisämausteita

Suomalaisuus toistui toisen kerran järjestetyssä runoiltapäivässä. Tapahtuma saa jatkoa tänä syksynä.

Mänttärin Sukuyhdistyksen järjestyksessään toinen runoiltapäivä keräsi lähes 40 kuulijaa Liikkalan VPK-talolle Kouvolaan viime lokakuun lopulla. Tällä kertaa runot saivat rinnalleen myös laulut ja tarinat, jotka heijastelivat suomalaisuutta maamme itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi.

Iltapäivä alkoi ”Karjalaisten laululla” Sippolan koulun rehtori **Elina Lehtomäen** (taulu 11020) toimiessa säestäjänä.

– Mänttärin suvun kantaisä **Tuomas Abrahaminpoika Mänttäre** (taulu 1) asettui aikoinaan kotivävyksi Kymenlaaksoon, tilaisuuden juontaja ja kokoaja **Eila Korjala** (taulu 8562) totesi avaussanoissaan.

Sukuyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) totesi, että tapahtumasta on muodostumassa uusi perinne.

– Toivomme uusia runoilijoita rohkeasti esille sekä ihmisiä kertomaan tarinoita ja esittämään lauluja, hän sanoi.

LEHTOMÄEN LAPSIKUORO ESITTI KOULULAULUJA

Ensimmäisenä runonlausujana estradilla aloitti haminalainen **Raili Valkki** (taulu 5136), joka esitti **Raili Malmbergin** runon ”Rakkautentunnustus isänmaalle”.

Mänttärin suvun lapsikuoro Lehtomäen lapset eli pikkuserkukset **Aino ja Veera** (taulu 11020), **Ada, Titta,**

Kiia ja Tilda (taulu 11022) esittivät Elina Lehtomäen säestyksellä vanhat koululaulut ”Oravan pesä” ja ”Suomen kesä”. Iltapäivän aikana kuultiin myös Maija Konttisen kappaleet ”Saunavihat” ja ”Synnyinmaan laulu” sekä Jukka Salmisen kappale ”Tuulien teitä”.

Lasten esityksen jälkeen Eila Korjala lausui **Eeva Heilalan** runon ”Pohjanmaa”.

Kuopiolainen harrastajakirjoittaja **Reetta Väänänen** (taulu 15740) luki niin omasta elämästään, suvusta kuin urheiluharrastuksestaan kirjoittamia runoja ja tarinoita.

RUNO NAISILLE JA YKSINLAULUA

Kahvitauon jälkeen tilaisuus jatkui yhteisesti laulettuna ja Elina Lehtomäen säestämällä kappaleella ”Täällä pohjantähden alla”. Kotkalainen **Leena Riivari** (taulu 6500) lausui runon ”Heillä ei ollut naiseutta”, joka on omistettu kaikille naisille. Ruotilalainen **Mirja Heikkilä** (taulu 8560) lauloi Elina Lehtomäen säestyksellä kappaleet ”Kotimaani ompi Suomi” ja ”Maan korvessa kulkevi lapsosen tie” sekä ”Tiedän paikan armahan”.

Runo- ja tarinailtapäivä huipentui yhteisesti laulettuun Kymenlaakson lauluun.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Kaikille naisille. Kotkalainen Leena Riivari lausui runon, joka oli omistettu kaikille naisille.

Yksinlaulua. Ruotilalainen Mirja Heikkilä esitti kolme kappaleita, jotka korostavat suomalaisuutta.

Raililta Railille. Haminalainen Raili Valkki esitti Raili Malmbergin runon.

Tarinoita riittää. Kuopiolainen Reetta Väänänen on kirjoittanut tarinoita niin lähisuvustaan kuin urheilusta.

Kuva: Marko Wahlström

Ensikertalaiset. Sea Golf Rönkäsiä edustavat keravalaiset Leena ja Jari Leppälä (taulu 13543) ovat melko tuoreita golfharrastajia. Viime vuosi oli heille ensimmäinen täysi pelisesonki. – Kesäloma kului kokonaisuudessaan kentällä, he kertoivat ensimmäisen sukugolfkisan lähdön alla.

Sukugolfkisan tulokset

Miehet

- 1) Petri Huovi (LaG) 34 pistettä,
- 2) Matias Palm (KosG) 33 pistettä,
- 3) Kari Knuuttila (LG) 31 pistettä,
- 4) Panu Peltola (KGV) 31 pistettä,
- 5) Kimmo Sirola (KG) 30 pistettä,
- 6) Kyösti Peltola (KGV) 28 pistettä,
- 7) Vesa Mänttari (MeG) 27 pistettä,
- 8) Hannu Heinonen (KANG) 26 pistettä

Naiset:

- 1) Tarja Solaranta (KANG) 28 pistettä,
- 2) Merja Tirkkonen (IGS) 25 pistettä,
- 3) Anu Kekki (ErG) 23 pistettä,
- 4) Anna Terkko (PGI) 21 pistettä,
- 5) Leena Leppälä (SGR) 19 pistettä

Sukugolffarit juhlivat vesisateessa

Miehistä voittoon nousi Petri Huovi ja naisista ykköseksi ylsi Tarja Solaranta. Kanava Golfin kentällä Vääksyssä kisasi 23 sukugolffaria.

Mänttärin Sukuyhdistyksen jo 20. kerran järjestetty sukugolffikilpailu käytiin sateisessa säässä Kanava Golfin kentällä Asikkalan Vääksyssä viime syyskuun alussa.

Taivas oli tasaisen pilvimassan peitossa koko kilpailun ajan. Pilvet pirskkivat sadetta taukoamatta aina kilpailun puolivälin paikkeille.

– Kisa sujui vaihtelevasti. Keli oli pahin mahdollinen, kun vettä tuli ja kentän pinta pehmeni, Keimola Golfia edustava **Panu Peltola** (taulu 4929) totesi klubirakennuksella kilpailun jälkeen.

Peltolan lisäksi sadekehi sai monet muutkin sukugolffarit mieteliäiksi.

– Tasainen sadesää on oikeastaan kaikkein pahin keli. Sade haittasi ja hidasti peliä. Onneksi keli oli muuten suhteellisen lämmin, Golf Pirkkalaa edustava pirkkalalainen **Jari Huovila** (taulu 2008) ja Katinkulta Golfia edustava kouvolaalainen **Timo Huovila** (taulu 2007) tuumasivat viimeisen reiän jälkeen.

KoskiGolfia edustava kouvolaalainen **Matias Palm** (taulu 9100) oli melko tyytyväinen kilpailuunsa.

– Peli meni kohtuullisen hyvin omaan tasoon nähden, hän tuumasi.

Sukugolffarit kiittelivät Kanava Golfin kenttää kokonaisuutena ottaen hyväksi. Kentän alun ja lopun peltoväyliä lukuunottamatta kolopalloa lyödään Vääksyssä metsäväylillä.

JUHLAVUODEN ERIKOISPOKAALI TIMO UKKOLALLE

Juhlakilpailuun ilmoittautui ennakkoon 26 golffaria, mikä on sukugolfkisan ennätys. Viime hetken peruutusten takia kisaan starttasi 23 golffaria, joista miehiä oli 18 ja naisia 5.

Ennakkoon valituilla väylillä käytiin golfkisan erikoiskilpailut. Pisimmästä avauslyönnistä väylällä 8 vastasi Lahden Golfia edustava **Kari Knuuttila** (taulu 4060) ja lähimmäksi lippua ylsi Keimola Golfin **Panu Peltola**.

Miesten kärkekolmikkoon ylsivät Lampila Golfia edustava **Petri Huovi** (taulu 2951), Koski Golfin Matias Palm ja Lahden Golfin Kari Knuuttila. Naisten kärkekolmikon muodostivat **Tarja Solaranta** (taulu 13813) Kanava Golfista,

Merja Tirkkonen (taulu 2012) Iitin Golfseurasta ja **Anu Kekki** (taulu 5249) Espoo Ringside Golfista.

Juhlakilpailun kunniaksi miesten kärkekolmikko ja naisten voittaja saivat palkintopokaalit. Lisäksi juhluvuoden erikoispokaali jaennettiin kaikkien aikojen eniten voittoja sukugolffikilpailuissa haltuunsa saaneelle kouvolaalaiselle **Timo Ukkolalle** (taulu 9099). Koski Golfia edustava golffari ei tänä vuonna yltänyt pistesijoille.

– Ukkolalla on hallussaan yhteensä seitsemän voittoa, ja hän on osallistunut golfkisaan jokaisena vuonna, kilpailunjohtaja **Jorma Mänttari** (taulu 11480) sanoi pokaalia ojentaessaan.

Juhlapokaalien lisäksi palkintopöydällä oli liikunta-, kahvi- ja teeaiheisia tuotepalkintoja sekä sukutuotteita.

MARKO WAHLSTRÖM

Tämän vuoden sukugolffikilpailu järjestetään Sea Golf Rönkäsin kentällä (Ruukinrannantie 4) Loviisan Pernajassa lauantaina 8.9. Lähtö on kello 11. Ilmoittautumiset viimeistään 25.8. Timo Huovilalle puhelimitse numeroon 050 591 5786/sähköpostitse osoitteella timo.huovila@niinipuu.fi tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150/sähköpostitse osoitteella jorma.manttari@niinipuu.fi.

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija
HANNU HARJU
Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489

6234

JUVEKIM
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi

15934

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Palo kentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404

8006

HOITOLA OLLI
Luontaishoitaja
Laillistettu urheiluhieroja
Olli Töytäri
Kaskikatu 16, 20700 TURKU
0400 782 486
olli.toytari@massage.inet.fi

7826

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon
Ma-Sa Lines Oy
www.masalines.fi
P. 040 565 9623
www.masalines.fi

2852
7796

MOISIO
MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiontie 163, 47200 Elimäki
P. 040 5272 799 www.moisionkartano.com

8457

KIVELÄN MERIKALA
Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773

9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Hakemyynti
PJ TURVE
Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917

2915

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

10518

Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen
040 5839 536

2849

HAKAHUOLTO
O. ANTILA
Hevoshaka Hamina
05 344 8500

32

Sibeliuskatu 24
HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

3201

Vihanneksia
J & A MÄKELÄ
Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401

12610

LÄÄTI FINLAND OY
Laantintie 88 49520 Reitkalli
puh. 0400 727 132

2292

New Holland ja CASE IH-
traktorit ja työkonet
Pekka Laurila
Kouvola
0500 257 320

3723

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

INV 1+8 hlö
TAKSI Elimäki
Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

Parturi-Kampaamo
ADELE
Kouvola

7980

HS-TALLI
Pytyläntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajelua.

15075

RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY
MÄKELÄNKANKAANTIE 1, 49490 NEUVOTON
www.suntiorakentaa.fi

11488

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit
RAKENNUS JA SANEERAUS
S.LEHTOMÄKI
46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi
11020 VTT:n vedeneristysertifikaatti

11020

TUOMISEN
KAIVUKONE
Elimäki

6288

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavihkot, onnittelukimput
MIINALAISEN PUUTARHA
Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
0400 154 487
12425 kaisamiina@hotmail.com

12425

*Hohtoa jokaiseen
päivään.
Valoa ilta
hetkiin.
Rauhaa.*

Manttari
www.manttari.fi

*Juhlapalvelu,
hautaus toimisto,
kukkalaitteet, hautakivet,
hautakivien huolto,
perunkirjoitukset,
pesäntoimet.*

Aina valmiina palvelemaan.

Kirkkokatu 4
49400 Hamina
05-3557760, 0400-313288
manttari@manttari.fi

2186

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE
46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

643

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula
puh. 05 340 0360
www.sportpiste.fi

9182

HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA

2849

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

7391

Lahjapulmia?
JAANAN LAHJAT
JAANAN OMPELIMO
www.jaananompelimo.fi

7844

KONERAUTA TAAVETTI
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

1850

Tmi Autosähkö J. Salmi
puh. 05 - 387 326
puh. 0400 467 646
Radantaus 1
45910 Völkä
autosahko.jalmi@cc.inet.fi

899

VEDINMESTARIT
05 368 4412

2431

Toimisto- ja kirjanpito palvelut
HELENA KAARO
Neuvoton
puh. 0500 659 628

2791

POUSIN PUUTARHA
Hamina

10530

MAANRAKENNUS
WECKMAN OY
Puh. 05 3450 966 Gsm 041 4310 522
Salmintie 153, 49490 Neuvoton
maanrakennus.weckman@weckman.fi

12667

MOKKAMESTARIT
on Tampereläinen Kahvipahtimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

5840

KYMEN
BETONILEIKKAUS
Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timanttioraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajauhott, ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

4844

Kaikki kultasepänalan työt ammattitaidolla
Kultaseppä Jukka Nikkanen
Päätie 7, Inkeroinen
0400 940 656
http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen

2354

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Ravintola PORTINPIELI
Mirja Koivu
Hamina
05 374 7878

12871

Merilkon
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

5283

MYLLYKOSKEN LASI KY
Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

Kuljetusliike
KARI POLVELA
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
03 3600 940 0400 635 358

7041

GRILLIRAVINTOLA
HERKKULES
Apetta ja kahvia
PORVOO

11020

Tienlanaukset Lumenauraukset

JORMA AULIN
17500 Padasjoki

2149

RAKENNUSLIIKE
Ismo Liikkanen Ky
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhältö
Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

11898

Purjehdukset aidolla suomalaisella kaljaasilla
Suomenlahdella. Perhejuhlat, leirikoulut,
riippileirit, saunailta, yritysperjehdukset

M/aux VIVAN Kotka
www.vivanyhdistys.com
sepevanhanen.vivan@elisanet.fi

9369

RYHMÄKOTI LUOTSI
Ramulantie 90
Savitaipale
Sijaishuoltoa vuodesta 2003

11484

Koivulan Kukka
Päätie 14, Inkeroinen
040-7244645

7999

Parturi
Tarja Puhakka
05 3747878

3492

KOUVOLAN HAMMASASEMA Oy

Erikoishammasteknikko **LASSI OKSANEN**
Kauppakeskus Hansa, Keskikatu 4, Kouvola, käynti ulkokautta Keskikadulta
Kenraalintie 4, Myllykoski. Degerbynkatu 12, Loviisa.
Puh. 0500 650 820
www.kouvolanhammasasema.fi

10440

METSÄKYLÄN AUTOMETALLI

Raine Eerola P. 0400 657 617
Mesänummentie 251, 49540 Metsäkylä
www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

MERISÉT

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
0400-105014
www.meriset.com

14213

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

TIETOKONEET, OHJELMAT,
LISÄLAITTEET, PELIT
P. 05 3750 586

8388 Kauppalanenkatu 17, 45100 KOUVOLA

Aajalankosken
JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY
Salraalankaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477
www.aajalankoskenhautaushuolto.fi

10269

LVI-alan ykkönen
HAMINAN VESIOHTOLIIKE
PENTTILÄ
Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05 3448 840

13923

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä
014 613 511

12783

KYMEN VUOKRAHALLIT

Toni Mänttari
040 776 4691

4851

TAKSI Klemola

Hamina
0400 553 555

456

Huollot/kolarikorjaus/maalauk
Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus
Korjaamotie 12, 49400 Hamina
puh. 05 353 5400

4634
15148

Mikä on kehosi ikä? 4event HYVINVOINTIKESKUKSET

Helsinki, Aulanko, Levi,
Lahti, Tampere, Jyväskylä
www.4event.fi www.kehonika.fi
0207 291 871

11481

JO-Kone Oy
KONESUUNNITTELU KÄRHULASSA

6474

Mestarin Soppi

Lasermerkkaukset, tampopainantaa
Taka-Toivakantie 45, 41410 Kankainen
040 744 3437
kotiranta.kari@gmail.com

13414

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-17
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09 4110 1290 Ma-pe 11-18
www.riistamaa.fi

680

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoimena: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

**HALLITUSKADUN
HAMMASLÄÄKÄRIASEMA**
Hammaslääkäri Ilkka Anttila
Implantti- ja nukutushoidot, protaasit,
perushammashoito, leikkaukset
Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,
www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3432

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

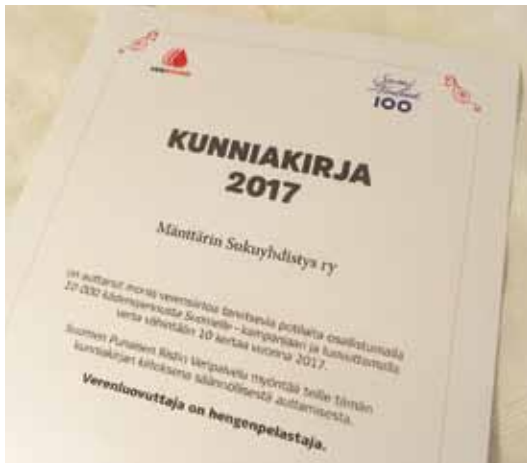
Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

elementit.fi
Tiloja arjen elämyksille.

6409

Mänttärin VeriRyhmä sai kunniakirjan

Kunniakirja luovuttajille. Mänttärin Sukuyhdistyksen VeriRyhmä sai viime vuodelta ensimmäisen tason vuosikunniakirjan.

Mänttärin Sukuyhdistys ja Niinipuu-lehti päättivät kaksi vuotta sitten ojentaa auttavan kätensä perustamalla oman VeriRyhmän. Suomen Punainen Risti (SPR) palkitsi sukuyhdistyksen ryhmän viime vuonna perustason vuosikunniakirjalla.

VeriRyhmä on SPR:n luoma yhteisöllistävä kampanja, jolla saadaan uusia verenluovuttajia innostumaan tärkeästä asiasta.

– Luovuttamalla verta olette olleet tärkeä osa auttamisen ketjua. Viime vuonna verensiirtoa tarvitsi noin 50 000 potilasta syöpää sairastavista keskösiin, verenluovutuksen johtaja **Satu Pastila** SPR:n Veripalvelusta kertoo.

Viime vuoden elo–joulukuussa järjestetty yritysten, yhteisöjen ja ryhmien 10 000 kädenojennusta Suomelle -erilliskampanja ylitti tavoitteeseensa ja keräsi yhteensä 12 462 luovutusta 1 781 VeriRyhmältä.

Vuosikunniakirjan saa vähintään 10 luovutuskerrasta. Tähän joukkoon kuuluu viidennes kaikista VeriRyhmistä. Vuosikunniakirjan sai viime vuonna yhteensä 287 ryhmää, hopeisen kunniakirjan vähintään 20 luovutuksesta 79 ryhmää ja kultaisen kunniakirjan vähintään 30 luovutuksesta 42 ryhmää.

TUNNUSSANA MÄNTTÄRI ILMOITTAUDUTTAESSA

Kuluvana vuonna SPR:n Veripalvelu viettää 70-vuotisjuhlavuottaan. Sen kunniaksi uutena kunniakirjana otetaan käyttöön platinainen kunniakirja vähintään 50 luovutuksesta.

Jokainen sukuyhdistyksen jäsen voi osallistua talkoisiin luovuttamalla verta omalla paikkakunnallaan. Verenluovutuspaikassa luovutukseen saapuessa tulee kertoa kuuluvansa VeriRyhmään ja yhteisön nimen (Mänttärin Sukuyhdistys). Ajatus Mänttäreiden VeriRyhmän perustamisesta sai alkunsa Niinipuun verkkosivuilla heinäkuussa 2014 julkaistusta jutusta, jossa haastateltiin aktiivista verenluovuttajaa, kangasniemeläistä **Sari Jokiniemeä** (taulu 13414).

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1934), teksti ja kuva

Mänttärin VeriRyhmällä on myös oma suljettu Facebook-ryhmä.

Lasten Raamattuopisto

Kodintie 34
Parikkala Särkisalmi

5109

Kuntohoitaja Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

Paikalliselta toimittajalta

- ◆ Hiekoitussepelit Myös astioiden täyttöpalvelu
- ◆ Kalliomurskeet ja -sepelit
- ◆ Kuljetus- ja kuormauspalvelut
- ◆ Nosturiauto- ja nostokorityöt

4451

Tilaukset ja tiedustelut (05) 363 4415, 0400 251 007 **jarmotoikka.fi**

YRITTÄJÄ

**Varaa ilmoitustilasi
kevään 2019 lehteen
alk. 60€**

Tiedustelut:
ilmoitukset@niinipuu.fi
tai + 358 40 520 0243

**Kauniit kortit
ja adressit
valmistajan
verkkokaupasta
www.korttinurkka.com**

KOTI- JA PIHA-APU KOTIRANTA

Sari Kotiranta
p. 044 523 0767

10103

sari.kotiranta@pp.inet.fi

HAMINA TRAILER

Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480

12095

AALLEN TAKSI

Pyhäntö
Sanna 0400 775 301

680

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivuutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kuorittajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

328

Soitellaan
0400 151 590

À la carte -restaurant - Gastropub

Ranta Casino

Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

2489

Ajatuksia nuorista ja nuoruudesta

"Nuoruus,
tuo uteliaisuuden
kulta-aika"

- Eetu Pesu

Nuoruus, tuo uteliaisuuden kulta-aika, jolloin moni hyvinkin arkinen asia tuntuu uudelta ja ihmeelliseltä. Aika, jolloin elämäkokemusta on vielä kovin vähän ja intoa sitäkin enemmän – joskus jopa liiaksi. Aika, jolloin paikalleen asettuminen tuntuu lähes mahdottomalta.

Näin nuorena, kohta 25 vuoden rajapyykin ylittävänä miehenä, kohtaa paljon tilanteita, jossa tuo ikää määrittelevä luku määrää asemani tässä maailmassa. Vaikka iän tuomaa kokemusta on vielä suhteellisen vähän, niin on mielenkiintoista seurata jokseenkin yleistä ilmiötä, missä halutaan pitää nuoret mieluummin omissa ryhmissä kuin ottaa mukaan johonkin päätösvaltaisempaan toimintaan.

Voiko nuorella olla yhtä vahvoja ajatuksia kuin itseään huomattavasti pidempään eläneellä henkilöllä? Tottakai voi. Vaikka elämä ei olisi vielä niin tehokkaasti opettanut kokemusta, niin ei pidä unohtaa sitä faktaa, että nuori pystyy paremmin ymmärtämään ne asiat, mitä nykynuoret kaipaavat.

Eikö jokainen meistä kuitenkin jossain vaiheessa ole ollut nuori ja kokematon? Jos sitä mahdollisuutta ei saa, niin kuinka voisimme olettaa syntyvän yhtään uusia kokeneita ihmisiä. Jostain se elämäkokemuksen karttuminen aina alkaa. Askeleista, vaikka vain pienistä, niin silti askeleista.

Paljon ilmestyy esiin erilaisten tutkiskelujeni puolesta samoja ilmiöitä, joita itse välillä toivoisin itseäni elämässä kokeneemmilta ihmisiltä ja se on arvostusta. Vaikka emme voi täysin tietää, mitä tarpeita meitä vanhemmilla ihmisillä on, niin eivät hekään voi ymmärtää täysin meidän tarpeita.

Nuorena on paljon intoa ja kiinnostusta päästä tekemään asioita, joita ei aikaisemmin ole päässyt tekemään. Joskus sitä vain toivoisi saavansa mahdollisuuden näyttää, että iästä huolimatta meiltäkin voi tulla jotain muutakin järkevää suusta kuin kiro sanoja ja epämääräisiä netistä poimittuja slangisanoja.

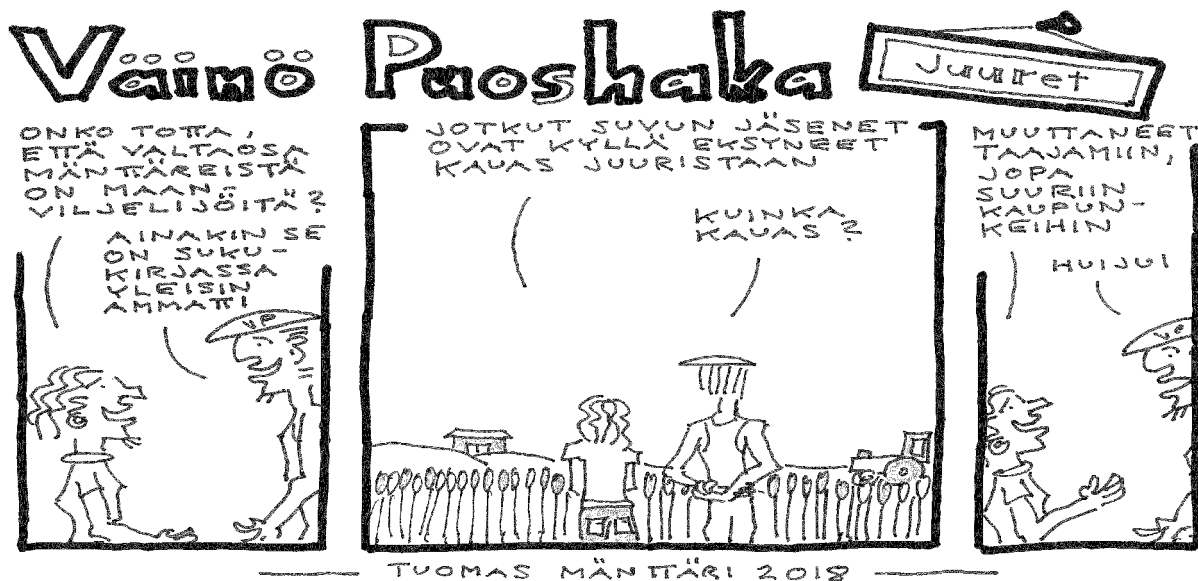
En ole ikinä kirjoittanut kolumnia, mutta paljon ajatustyötä tekevänä ihmisenä tämän kirjoittaminen on aina kiinnostanut. En ollut koulussa ikinä hyvä äidinkiessä, enkä ole edes koulutuksen puolesta pätevä kirjoittaja, mutta usko itseeni on vahva ja tahto oppia on suuri. Kun tämä mahdollisuus minulle suotiin, niin päätin ottaa haasteen vastaan ja tehdä elämäni ensimmäisen kolumnin, jota tässä olet lukenut.

Tätä innokkuutta piilee aivan varmasti myös suvussamme, joten haastan sinut nuori lukija pyrkimään kohti kiehtovia haasteita sekä tahdon myös haastaa teidät iän puolesta kokeneemmat lukijat antamaan nuorille mahdollisuuden tehdä ja kokea asioita. Vain niin me voimme synnyttää uusia kokeneita aikuisia jatkamaan perintöä ja perinteitä.

EETU PESU (taulu 1915), teksti

MARKO-TAPIO CARLOS, kuva

Kirjoittaja on kouvolalainen muusikko, joka toimii Mänttärin suvun nuorisotiimissä.

Kymenlaakson sukututkijat Kotkassa 10.4.

Kymenlaakson sukututkimusseuran huhtikuun jäsentapaaminen pidetään Kotkan kaupunginkirjaston (Kirkkokatu 24) Einon kammariissa tiistaina 10.4. kello 17.30 alkaen. Seppo Sippu esitelmöi aiheesta ”Pistooliseppä ja kattilaseppien sukua Liikkalassa”. Sippu kirjoittaa aiheesta kirjaa, joka ilmestyy myöhemmin keväällä.

Valtuuskunnan kokous Myllykoskella 15.4.

Valtuuskunnan kokous pidetään Myllykosken seuratalolla (Myllykoskentie 3) Kouvolassa sunnuntaina 15.4. kello 11–16.

Päijät-Hämeen Mänttärät Lahdessa 17.4.

Päijät-Hämeen Mänttärät tapaavat Lahden seudun sukututkijoiden tiloissa Lahdessa (Väinämöisenkatu 2, ajo-ohje: Ahtialantie, Joutjärven kirkon ohitse Ilmarisenkadulle ja ensimmäinen katu oikealle) tiistaina 17.4. kello 18 alkaen. Sukututkija Erkki Kiuru kertoo DNA- ja geenitutkimuksesta sekä Lahden seudun sukututkijoiden toiminnasta. Keskustelua, suvun puheenjohtajat kertovat ajankohtaisista asioista ja kahvitarjoilu.

Ennakkoilmoittautumiset Pirjo Pohtolle numeroon 0400 453 794 tai Jorma Mänttärille numeroon 040 576 4150/sähköpostitse osoitteella jorma.manttari@niinipuu.fi.

Luentotilaisuus sisällissodasta Inkeröissä 6.5.

Mänttärin Sukuyhdistys järjestää yhdessä Kymenlaakson Opiston kanssa luentotilaisuuden, jonka aiheena on vuoden 1918 sisällissota. Tilaisuus pidetään Kymenlaakson Opistossa (Marintie 9) Kouvolan Inkeröissä sunnuntaina 6.5.

Sukuseurat Liikkalassa 8.7.

Perinteiset sukuseurat pidetään sukumuseolla Liikkalan Heinäkalliolla Mänttärinmäellä (Asemankulmantie 3) Kouvolassa sunnuntaina 8.7. kello 13 alkaen. Anjalankosken seurakunta osallistuu tilaisuuden järjestelyihin (pappi ja kanttori). Ohjelmassa muun muassa puhe, hartaushetki ja musiikkia.

Sukugolfkisa Loviisan Rönnäsissä 8.9.

Sukugolf järjestetään Sea Golf Rönnäsin (Ruukinrannatie 4) kentällä lauantaina 8.9. Lähtö klo 11. Ilmoittautumiset viimeistään 25.8. Timo Huovilalle puhelimitse numerolla 050 591 5786/sähköpostitse osoitteella timo.huovila@niinipuu.fi tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150/sähköpostitse osoitteella jorma.manttari@niinipuu.fi.

Pk-seudun tapaaminen Helsingissä 8.10.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen järjestetään Astoria-salissa (Iso Roobertinkatu 14) maanantaina 8.10. kello 18 alkaen. Tilaisuudessa on luovassa muun muassa musiikkia ja laulua. Tapahtumaa koskevat tiedustelut Atte Helmiselle sähköpostitse osoitteella atte.helminen@niinipuu.fi.

Runoja ja käsitöitä Liikkalassa 28.10.

Runo- ja tarinailtapäivä Viljamaan ravintolassa (Alaportintie 226) tai Liikkalan VPK-talolla sunnuntaina 28.10. kello 14 alkaen. Väliajalla kahvitarjoilua.

Päivitetyt tapahtumatiedot löytyvät Mänttärin Sukuyhdistyksen verkkosivulta www.niinipuu.fi.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry.

PL 2, 46901 Inkeroinen

manttari@niinipuu.fi

www.niinipuu.fi

Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Kaisu Venäläinen, Salmintie 135, 49490 Neuvo-ton, + 358 40 520 0243, kaisu.venalainen@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja: Ari Lehtomäki, Jokelankuja 59, 46900 Inkeroinen, + 358 400 975 042, ari.lehtomaki@niinipuu.fi

Sihteeri: Erkki Mänttärä, Vesitorninkatu 15 B, 45160 Kouvola, + 358 40 820 4477, erkki.manttari@niinipuu.fi

Taloudenhoitaja: Sari Riivari, Valkjärventie 112, 49540 Metsäkyliä, +358 40 848 3169, sari.riivari@niinipuu.fi

Nuorisotoiminta: Marja-Leena Vainio, Pekantie 36, 46800 Myllykoski, + 358 40 584 0093, marja-leena.vainio@niinipuu.fi

Sukutuotteet: Aila Huovi, Liikkalantie 743, 46900 Inkeroinen, +358 40 737 5238, aila.huovi@niinipuu.fi

Projektitehtävät: Eero Jung, Tuulikinkatu 4 A 36, 48700 Kotka, + 358 400 455 201, eero.jung@niinipuu.fi

VALTUUSKUNTA 2017–2020

Puheenjohtaja: Anssi Paasivirta (taulu 10793), Arhontie 5, 00900 Helsinki, +358 400 815 418, anssi.paasivirta@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja, jäsenrekisteriasiat: Olli Sipilä (taulu 10775), Jousitie 11 E 10, 01280 Vantaa, +358 40 543 1480, olli.sipila@niinipuu.fi

JÄSENET:

Matti Arola, Kotka (taulu 4432)

Atte Helminen, Vantaa (2319)

Aila Huovi, Kouvola (2951)

Eero Jung, Kotka (1940)

Päivi Lampinen, Tampere (7508)

Ari Lehtomäki, Kouvola (11022)

Taito Muurman, Tuusula (2387)

Aki Mänttärä, Helsinki (2957)

Emilia Mänttärä, Hamina (3001)

Erkki Mänttärä, Kouvola (11496)

Esa Mänttärä, Espoo (10790)

Jarkko Mänttärä, Jyväskylä (3940)

Marja-Riitta Mänttärä, Kotka (2948)

Pekka Mänttärä, Hamina (2186)

Roy Mänttärä, Helsinki (3916)

Tuomas Mänttärä, Helsinki (3978)

Tiina Nikkinen, Lahti (5838)

Sirpa Pohjalainen, Hamina (4841)

Pirjo Pohto, Hämeenlinna (6935)

Markku Pakkanen, Kouvola (2852)

Pekka Päivärinne, Lahti (1139)

Sari Riivari, Hamina (8087)

Terhi Ruotsalainen, Lappeenranta (11484)

Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)

Iina Wahlström, Loimaa (1943)

Marja-Leena Vainio, Kouvola (3835)

Kaisu Venäläinen, Hamina (2847)

Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

LUKIJOLTA

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden toimitukselle lähettämiä kirjoituksia. Kirjoitusten ihannepituus on enintään 1 500 merkkiä välilyönteineen. Lähetä kirjoituksesi sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai postitse osoitteella Niinipuu-lehti, Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo.

SOMESSA SANOTTUA

Tälle palstalle kootaan kommentteja Niinipuun Facebook- ja Instagram-sivuilta sekä Niinipuuta Twitterissä seuraavien twiitauksista.

Kyllä on hyvän näköinen. Ei muuten uskoisi 100-vuotiaaksi.

EIRA TOIVONEN kommentoi Facebookissa Sirkka Häklin 100-vuotissyntymäpäivän kiitosta.

Äitini Kaino Suutari oli Mänttärin sukua.

PIRJO TEIHOLA kommentoi Facebookissa.

Mieheni sukua!

TIINA HIRVELÄ kommentoi Facebookissa.

Olipa lämminhenkinen iltapäivä! Kiitos järjestäjille!

LEENA MOROTTAJA kommentoi Facebookissa runoiltaapäivän järjestelyitä.

Jälleen ajattelemisen aihetta Mänttärin suvulta. Tällaisia pieniä alkuja voi meidänkin sukumme saada aikaan.

MARTTI LEHIKONEN kommentoi Facebookissa suvun nuorisotiimin ajatuksia.

Onhan meidän suvussa Mika Häkkinen formulakuski, joka on pikkuserkkuni.

ANNE MOHELL kommentoi Facebookissa

Hienoa!

KIRSI RÄMÖ kommentoi Facebookissa uutista kestävän kehityksen sitoumuksesta.

Kiva juttu "ensimmäisestä naisesta" - tätä voi onnitella uudelleenkin!

LIISA PURANEN kommentoi Facebookissa uutista Marja-Leena Vainion nuorisoasiain-neuvoksen arvonimestä.

Kuuluiko hirsitalomme aiemmin Mänttärin suvun jäsenelle?

Ajattelimme lähestyä Mänttärin Sukuyhdistystä seuraavassa asiassa. Hankimme noin 10 vuotta sitten asumattoman ja 1920-luvulla rakennetun hirsirakenteisen talon vapaa-ajan asunnoksi Kouvolan Keltakankaalla. Näinä vuosina olemme kunnostaneet taloa vanhaa rakennusperinnettä kunnioittaen.

Talo on aikoinaan ymmärtääksemme kuulunut jollekin sukunne jäsenelle; muistellamme Veikko Mänttärin nimen tulleen esille. Itse emme kuulu sukuun, mutta olisi mielenkiintoista keskustella talon historiasta. Ehkä tällaisia henkilöitä vielä löytyy? Talon nykytilanteesta ja sen remontista voi lukea lisää blogista, joka löytyy osoitteesta <https://www.artcreations.fi/taiteiden-hirsitalo-blogi/>.

JUKKA JA EEVA-RIITTA SALO, KOUVOLA

Kiitos muistamisesta!

Kiitos viime vuotisen 100-vuotissyntymäpäiväni muistamisesta kauniilla kortilla.

SIRKKA HÄKLI (taulu 8118), HELSINKI

Hyvä lukija, saahan myös lapsesi Niinipuun!

Niinipuu-lehti tarvitsee lukijoita myös tulevaisuudessa. Muistathan siis ilmoittaa kotoa pois muuttaneen lapsesi uuden osoitteen Mänttärin Sukuyhdistykselle.

Voit tehdä osoitteenmuutoksen verkkosivulta www.niinipuu.fi löytyvän sähköisen lomakkeen avulla tai lähettää sähköpostia osoitteella osoitemuutos@niinipuu.fi. Osoitteenmuutokset voi ilmoittaa myös puhelimitse Marko Wahlströmille numerolla + 358 400 434 529.

Jälkipolvesi tietoja yhdistyksen sukutietokantaa varten voi toimittaa verkkosivulta löytyvän perhekortin avulla tai sähköpostitse osoitteella manttari@niinipuu.fi. Lisätietoja saa Olli Sipilältä numerosta + 358 40 543 1480 tai sähköpostitse osoit-

Löydät meidät Facebookista, Twitteristä ja Instagramista.

Facebook: Niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

TUNNISTATKO KUVIA?

Mänttärin Sukuyhdistyksen kuva-arkistossa on vanhoja valokuvia, joita ei olla pystytty tunnistamaan. Osaatko sinä auttaa? Jos tunnistat kuvissa näkyviä henkilöitä ja/tai paikan, jossa kuva on otettu, tai jopa kuvan ajankohdan, niin kerro tietosi sukuyhdistykselle sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai puhelimitse numeroon 050 367 7049/Eeva Puustinen.

Ensimmäisenä julkaisemme kaksi valokuvaa, joista toisessa on työmiehiä Kouvolan Myllykoskella. Toisessa perhe on asettunut valokuvaan puutarhapöydän äärelle.

SUKUTUOTTEET MYÖS VERKOSSA

[www.niinipuu.fi/
tuotteet](http://www.niinipuu.fi/tuotteet)

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN SUKUTUOTTEET

Tilaa puhelimitse: numerosta 040 737 5238/Aila Huovi tai verkkosivulta: www.niinipuu.fi/tuotteet tai sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 INKEROINEN Laskun saat tuotteiden mukana. Hintoihin lisätään postikulut. Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa.

50 €

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja, sisältää tiedot suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

15 €

JUOKSUPIPO LOGOLLA

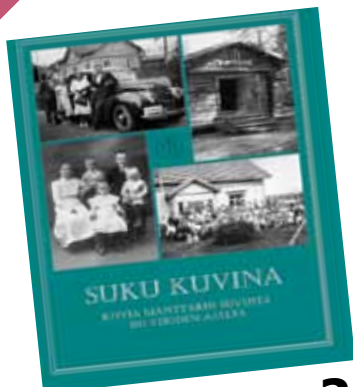
musta, yksi koko, 95 % puuvilla ja 5 % elastaania

10 €

TUUBIHUIVI LOGOLLA

musta, yksi koko, 100 % polyesteri

22 €

SUKU KUVINA

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua 150 vuoden ajalta.

NIINIPUUN VARJOSSA

25 €

Teos kertoo Mänttärin Sukuyhdistyksen vaiheista vuodesta 1934 tähän päivään. Toimittanut Leena Morottaja. Ulkoasu ja taitto: Silva Lehtonen. 120 sivua.

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtien tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
7. Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
8. Jumalan kämmenellä on suoja lämmi, hellä.

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa, puh. 0400 354 477 www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

KORVAKORUT

Kultainen 140,00 €/pari

Hopeinen 70,00 €/pari

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kultaa 80€

Prässätty riipus, kultaa 80€

Hopeinen riipus 35€

100 €

SOLMIONEULA

Merkki kultaa, neula hopeaa

15 €

ELÄMÄNPOLKUJA

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta. Kovakantinen, koko 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

PÖYTÄSTANDAARI 35 €

sis. marmorijalustan ja tangon

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8-12 m salko) 85 €

* pituus 4m (6-8 m salko) 65 €

. Z401

Lähettiläjä: Mänttärin Sukuyhdistys ry.
PI 2, 46901 Inkeroinen

VOITKO SINÄ LUOVUTAA?

Voit luovuttaa verta, jos olet 18–70-vuotias, painat vähintään 50 kg eikä sinulla ole terveydellistä estettä luovutukselle. Uusi luovuttaja voi olla korkeintaan 59-vuotias. Hemoglobiini mitataan ennen luovutusta ja sen on oltava naisilla 125–175g/l ja miehillä 135–195g/l. Ota mukaasi viranomaisen myöntämä, kuvallinen henkilötodistus.

Testaa ennen tuloasi, voitko luovuttaa verta juuri nyt:
www.sovinkoluovuttajaksi.fi

tai kysy lisää maksuttomasta infopuhelimesta **0800 0 5801** (ark. klo 8–17)

NÄIN TOIMII MÄNTTÄRIN VERIRYHMÄ

1. Kerää omalla paikkakunnalla pieni ryhmä ja lähde luovuttamaan verta yhdessä. Voit käydä myös yksin.
2. Luovutuspaikan voit tarkistaa paikkakuntasi lehdestä tai osoitteesta www.veripalvelu.fi
3. Kerro verenluovutuspaikan ilmoittautumisessa, että kuulut/kuulutte VeriRyhmään ja yhteisönne nimi (Mänttärin Sukuyhdistys)
4. Facebook: Mänttärin VeriRyhmä

KIITOS, ETTÄ AUTATTE.

www.veripalvelu.fi

Haasta kaverit mukaan auttamaan!
#VeriRyhmä #Isokäsielämälle

twitter.com/SPRVeripalvelu

facebook.com/veripalvelu

instagram.com/veripalvelu

Punainen Risti
Veripalvelu

820159